

JOEL S. GOLDSMITH

DE ONEINDIGE WEG

Oorspronkelijke Titel The Infinite Way
Geautoriseerde Vertaling Carolus Verhulst
Auteursrecht 1947 Joel S. Goldsmith

Opgedragen aan u wie het reeds toebehoort.

INHOUD

Inleiding

Voorwoord

- 1) Onsterfelijkheid Aannemen
- 2) Geestelijke Verlichting
- 3) De Christus
- 4) Ons Werkelijk Bestaan
- 5) De Ziel
- 6) Meditatie
- 7) Gebed
- 8) Bovenzinnelijke Genezing
- 9) Voorziening
- 10) De Nieuwe Einder
- 11) Het Nieuwe Jeruzalem

*Het is niet nodig dat u naar buiten snelt Om
beter te kunnen zien, Noch dat u uitkijkt aan
het venster. Blijf liever In het middelpunt van
uw wezen; Want hoe meer u dit verlaat, hoe
minder u leert.*

LAO TZE *De Waarheid is in ons.*

*Er is een innerlijke kern in ons allen, Waar de
Waarheid in haar volheid; en weten Is veeleer
een weg openen, Waarlangs de gekerkerde pracht
kan ontkomen, Dan een ingang te maken voor en
licht Dat men buiten denkt te zijn.*

ROBERT BROWNING *Een God heeft zijn woning in
onze borst gemaakt; wanneer hij ons aanspoort,
verwarmt ons de gloed der bezieling; deze
heilige verrukking groeit op uit de zaden van de
Goddelijke Geest, in de mens gezaaid.*

OVIDIUS *De meeste mensen leggen een probleem
niet aan zichzelf voor, in de kamers van hun
eigen geest, maar aan het eerste adresboek van
personen dat zij kunnen raadplegen.*

VALVIDAR *Het Koninkrijk Gods is in u.*

JEZUS

INLEIDING

Neerzittend voor een leeg vel papier en mij afvragend wat ik bij wijze van inleiding voor dit boek dat ik zo goed ken, zou kunnen zeggen, zijn bladen omslaand op zoek naar een regel of zin die mij aan een begin zou kunnen helpen, dwaalden mijn gedachten af van zijn inhoud naar het essentiële mysterie van mijn beroep als schrijver - het mysterie van waar zij zouden komen die woorden die ik zou gaan neerschrijven, en die reeds deze woorden zijn die ik nu neerschrijf.

Ik hoef natuurlijk niet te zeggen dat dit niet de eerste maal was dat ik mijzelf deze vraag stelde; zij komt steeds in mij op, wanneer ik niet precies weet wat ik zal gaan schrijven, en dwingt mij te vragen waar zij alle vandaan gekomen zijn, al die vele duizenden woorden en gedachten die ik in het verleden op papier gezet heb om in druk of op het toneel te worden weergegeven. Het is een vraag die men zich enkel stelt in ogenblikken van machteloosheid; meestal vinden wij ze vanzelfsprekend, deze dingen die in feite de dagelijkse wonderen des levens zijn, zoals wij het wonder van groei en ontkiemen vanzelfsprekend achten, zaden in een tuin strooien en ons er nooit over verbazen dat uit deze kleine korreltjes vast en zeker de bloemen van de volgende zomer zullen opbloeien.

Die houding is het, waarom G.K. Chesterton de wereld steeds heeft berispt - alsof haar verborgenheden en haar wonderen iets

vanzelfsprekends waren. Het is het onderwerp van zijn te weinig bekende fantasie *Manalive*, welks held in een toestand van voortdurende verbazing verkeerde over het wonder van het leven, en die zo graag die verbazing levend wilde houden dat hij een wereldreis maakte om de verrukking van het thuiskomen in zijn eigen huis en door zijn eigen voordeur opnieuw te ervaren, en die onder zes verschillende namen zijn eigen vrouw het hof maakte, met haar wegliep en haar hertrouwde om het onbeschrijfelijke wonder der liefde nooit uit het gezicht te verliezen.

Het is tragedie dat wij in een toestand van aanvaarden leven, en toch schijnen de essentiële dingen van het dagelijks leven dit te eisen, willen wij onze zaken en ons werk kunnen voortzetten. Ik gebruik het woord "schijnen" met opzet, want feitelijk is naar mijn mening juist het tegenovergestelde waar, en wat "het rijke volle leven" genoemd wordt is onmogelijk op deze grondslag. Zelfs een gewoon, alledaags bestaan is moeilijk. Zijn bouwwerk vertoont de neiging om ineem te storten, en de harde feiten van oppositie en ongeluk vertonen de tendens om te veranderen in stenen muren, waartegen men zijn hoofd vergeefs te pletter loopt. Het is in deze ogenblikken dat de mensen zichzelf vragen gaan stellen omtrent de wereld waarin zij leven, en gaan zoeken naar een verklaring, naar hulp of steun. De godsdienst, de conventionele vormen van godsdienst, met een persoonlijk God tot wie men bidden moet, blijkt vruchteloos te zijn en leidt hoogstens tot een vrome, sombere gelatenheid; en de filosofie van het zuivere

materialisme, een aanvaarden van "zo zijn de dingen nu eenmaal", leidt enkel tot een vloekende wanhoop.

Iets anders is nodig, is altijd nodig geweest, en was er steeds te vinden, al schijnt het dat de mens er bijna altijd aan voorbijgelopen is. Het is hem ontgaan in alle geschriften van de zoekers naar de waarheid omtrent het eeuwige mysterie van Oosterlingen zoals Lao-Tze en Shankara, maar ook van Jezus, van de middeleeuwse Europese mystieken en van de denkers uit de Nieuwe Wereld. In wezen hebben zij allen hetzelfde verkondigd, om welke reden Aldous Huxley zijn bloemlezing van het godsdienstig denken "De Eeuwige Wijsheid" heeft genoemd. Maar de antwoorden, zoals zij werden geopenbaard, zijn altijd enigszins op zichzelf blijven staan "daar buiten" los van de mens in zijn dagelijks leven en van de feiten uit dit dagelijks leven, zodat er een soort ongelukkige gewichtigdoenerij om het onderwerp is ontstaan, als zou het iets ordinairs zijn tastbare of praktische resultaten ervan te verwachten, en de mens is gedreven naar een fataal dualisme, waarin hij tegelijkertijd op twee niveau's probeert te leven, nl. op het stoffelijke en op het geestelijke, beide schijnbaar even werkelijk, maar zonder enig begrijpelijk verband, zoals een firma met twee firmanten, die niet meer met elkaar willen spreken. Op dit punt, meen ik, gaat dit boek verder; het verdrijft deze dualiteit, en toont aan dat de twee firmanten er slechts één zijn, zodat de wereld één wordt, en de eeuwige waarheden deel

van het weefsel van ons dagelijks leven, terwijl zij zijn harmonische verhogen en zijn wanklanken opheffen.

Wat is dit boek? De hedendaagse lezers willen etiketten, ze willen weten wat zij kopen. Maar zij worden ook wel afgeschrikt door etiketten, en daarom sta ik voor een probleem wanneer ik die vraag in verband met dit boek probeer te beantwoorden. De halve wereld, als heeft ze wanhopig, ja zelfs bewust, behoefte aan een antwoord op haar problemen, wil geen boek openslaan dat als godsdienstig wordt aangekondigd. Geef er een titel aan als "Hoe verwerf ik meer gezondheid, meer rijkdom en meer geluk?" dan zal een geweldig groot publiek het kopen, maar de kieskeurigen en onderscheidenden zullen hun hoofd afwenden als van een vieze lucht. Gebruikt men het woord "metaphysica", dan heeft het een kille, verstandelijke klank; brengt men het naar voren als een bundel essays, dan weet men meteen waarom Emerson in onze dagen bijna uitsluitend als literatuur gelezen wordt, in plaats van om zijn bijna zelfde antwoorden op deze zelfde vragen. Kan men ooit langs één weg alle mensen bereiken? Ook het woord "God" is een hinderpaal voor velen. Dit boek is er vol van.

Mijn neiging om er een excuus voor aan te bieden, is een goed voorbeeld van het probleem waarvoor het schrijven van dit voorwoord mij plaatst.

Valt het moeilijk dit boek een etiket te geven, nog moeilijker is dit wat de schrijver betreft.

Wie en wat is Joel Goldsmith? Een leraar? Een genezer? Dit zijn op zijn best verdachte en afschrikkende woorden, behalve misschien voor heel weinigen, en het zijn woorden die naar mijn gevoel de schrijver zelf krachtig zou afwijzen, daar zijn hele filosofie de ontkenning is van enig persoonlijk element in lezen en genezen.

Mij schiet ineens een zinsnede uit dit boek te binnen: "Steeds zijn er mensen opgetreden die de Goddelijke boodschap verkondden van Gods tegenwoordigheid en de onwerkelijkheid van het kwade.... die het Licht der Waarheid aan de mens brachten, en steeds hebben de mensen dit licht gezien als de Boodschapper, maar zij zagen niet dat de mens die zij "daarbuiten" aanschouwden het Licht der Waarheid is in hun eigen bewustzijn."

Laat ik dus voor een ogenblik de man en het boek laten voor wat ze zijn en teruggaan naar mijn uitgangspunt. In ogenblikken van verontrusting en teleurstelling begint de mens vragen te stellen, al zijn het maar vragen als: "Waarom moet mij dat nu overkomen?" of "Hoe kan ik hieraan ontkomen?" Hij zoekt naar een verklaring van wat de wereld feitelijk is. Ik geloof dat hij ze in dit boek vindt. Hij hoopt dat deze verklaring op een of andere wijze zijn moeilijkheden zal oplossen., Ook dat kan zij, meen ik, indien hij haar juist begrijpt.

Maar daar moet ik opnieuw een waarschuwing aan toevoegen. In de allereerste bladzijden zal hij een paradox aantreffen, die hem kan afschrikken.

Hij komt tot zijn zoeken met een menselijk probleem in de hoop er een oplossing voor te vinden. Hij leest dat de Geestelijke Waarheid, zo hij ze wil gebruiken ter verbetering van menselijke omstandigheden, dit niet kan of wil. Het waarom wordt hem logisch aangetoond. Maar ook wordt hem verzekerd dat zo hij de waarheid zoekt om haar zelfs wil, zijn menselijke omstandigheden zullen verbeteren.

Het klinkt als iets uit een sprookje, een of andere verijdelende beperking die door een spitsvondige tovenaer gehecht wordt aan een magische wens. Maar het eigenaardige van sprookjes is dat zij zo vaak op een universele waarheid berusten. Er bestaat een legende over een alchemist die beloofde ieder voorwerp in goud te zullen omzetten, indien niemand onder zijn gehoor aan een blauwe aap dacht. Wij zouden het anders en beter kunnen stellen met de voorwaarde : "indien niemand onder het gehoor aan goud dacht".

Het klinkt onmogelijk. Maar het kan, en het moet. "Zoek eerst het Koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid en al deze dingen zullen u bovendien geschonken worden." Maar u moet niet aan die andere dingen denken.

De kern van dit boek is dat het u leert de blik van uw problemen af te wenden in plaats van die erop te richten en zo vindt u een oplossing, op precies dezelfde wijze als ik mij afwendde van het probleem wat ik ter inleiding zou neerschrijven. Ik heb deze inleiding geschreven, hetzij goed, hetzij slecht. Het is geen

gemakkelijke taak die dit boek oplegt, maar zeer zeker een essentiële.

Ik denk dat zonder enig begrip van wat deze bladzijden bevatten, het leven geen waarde heeft.

John van Druten.

VOORWOORD VAN DE SCHRIJVER

Er bestaat een weg waarlangs wij ons kunnen ontdoen van zonde, ziekte en de gevolgen van oorlogen en economische veranderingen.

Deze weg is het vervangen van ons stoffelijk begrip van het heelal door het inzicht en het bewustzijn dat het leven geestelijk is.

Door de eeuwen heen heeft het inzicht dat de mens en het heelal stoffelijk zijn, geleid tot de groei van angst voor het persoonlijk zelf en het nationaal bestaan. Dit zal zo voortgaan en zelfs intenser worden naarmate meer vernietigende krachten worden gemaakt (Volgens een van de laatst bekende gemaakte moet één ons van een bepaalde chemische stof naar men beweert voldoende zijn, om de gehele bevolking van de Verenigde Staten en Canada uit te roeien).

Dat is waarschijnlijk nog geenszins het toppunt van stoffelijke macht. Er bestaat geen stoffelijke macht die deze of de atoombom kan overvleugelen. De stof of de stoffelijke gezindheid biedt geen hoop.

De weg naar zekerheid, harmonie en gezondheid is het verwerven van een zekere mate van geestelijk bewustzijn.

Het Grote Geheim is dat ondanks alle geloof in dat tegendeel, de werkelijke macht, hetzij ten goede of ten kwade, niet berust in de stof of in het stoffelijk begrip van de mens en het heelal.

Zij die een zekere mate van geestelijk bewustzijn verworven hebben, hebben in diezelfde mate de werkelijkheid van de Geest bewezen.

Dat zij de noodzaak hebben ingezien de stoffelijke zin van het bestaan op te geven voor het bereiken van een geestelijk levensbewustzijn en handelen is het geheim van de zieners, profeten en heiligen van alle tijden. Hoe praktisch dit is, wordt in onze dagen aangetoond door de genezende en herscheppende werken van vele volgelingen van hedendaagse scholen voor praktisch of wetenschappelijk Christendom.

Wanneer de wereld bemerkt dat iedere succes bij het verbeteren van de gezondheidstoestand, de welvaart en de zekerheid in het leven dezer moderne volgelingen van oude Leringen enkel en alleen behaald is door het opgeven van de stoffelijke gezindheid en het verwerven van een geestelijk bewustzijn, heeft zij nog reden tot hoop.

De vraag is: "Hoe kan men dit geestelijk bewustzijn bereiken en daardoor de stoffelijke zin verliezen?" Het antwoord is: "Lees en bestudeer de waarheden die door alle eeuwen heen over de universele Geest of Ziel en over geestelijk scheppen en zijn wetten geopenbaard zijn. Neem de geestelijke zin dezer openbaringen in u op."

In dit boek heb ik neergelegd wat ik in dertig jaren studie van de voornaamste godsdiensten en filosofieën van alle tijden aan geestelijke

waarheid heb bijeengegaard, waarvan de laatste vijftien jaar gewijd zijn geweest aan de praktische toepassing der Waarheid op de problemen van het menselijk bestaan - gezondheid, zaken doen, gezinsleven en zekerheid.

Ge kunt ervan verzekerd zijn dat de innerlijke vrede zal komen wanneer men zich wendt tot het geestelijk levensbewustzijn, en in alle menselijke zaken zal een uiterlijke kalmte volgen. De uiterlijke wereld zal zich aanpassen aan de innerlijke gewaar-wording der Waarheid.

De gezaghebbende in deze hele Openbaring zult uzelf zijn - daar uzelf deze innerlijke en uiterlijke verandering ervaart.

H O O F D S T U K 1 **ONSTERFELIJKHEID AANNEMEN**

"In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God...en het Woord is vlees geworden..." "Het Woord is vlees geworden" - maar is toch nog het woord.

Door vlees te worden verandert het niet van aard, karakter of wezen.

Oorzaak wordt zichtbaar als gevolg, maar het wezen of de substantie is nog het Woord, Geest.

In deze zin verstaan wij dat er geen geestelijk heelal én een stoffelijke wereld bestaan, maar veeleer dat wat als onze wereld verschijnt, het vleesgeworden Woord, of de zichtbaar gemaakte Geest, of het als idee geuite Denken is.

Alle dwaling die door de eeuwen heen geheerst heeft berust op de theorie van het geloof in twee werelden, de ene het hemelse Koninkrijk, of het geestelijk Leven, en de andere een stoffelijk wereld of sterfelijk bestaan, die los van elkaar staan.

Ondanks deze opvatting van twee werelden hebben de mensen steeds getracht harmonie te brengen in de wanklanken van het menselijk bestaan, en wel door te pogen deze andere wereld of het geestelijk gebied door middel van het gebed te benaderen en de Geest of God er toe te brengen in te werken op het zgn. stoffelijke bestaan.

Laten wij dan beginnen met het besef dat onze wereld geen dwaling is, maar dat het heelal waarin wij leven het gebied van het Werkelijke is, dat door de mens verkeerd wordt gezien. Gezondheid en harmonie tot deel van onze ervaring maken is dan niet ons ontdoen van een sterfelijk stoffelijk heelal, of dit veranderen, maar de huidige opvatting van ons bestaan wijzigen.

De waarheidszoeker begint zijn tocht met een probleem, misschien wel met vele problemen. De eerste jaren van zijn zoeken zijn gewijd aan het overwinnen van disharmonie en het genezen van ziekte door gebeden tot een hogere macht, of de toepassing van geestelijke wetten of de Waarheid op deze sterfelijke omstandigheden.

Er komt echter een dag, waarop hij ontdekt dat de toepassing van de Waarheid op menselijke problemen, óf helemaal niet meer "werkt", óf niet meer werkt zoals voorheen, of in zijn studie minder bevrediging en bezieling vindt. Gaandeweg komt hij tot het grote inzicht dat stervelingen alleen onsterfelijkheid aannemen naarmate de sterfelijkheid verdwijnt - zij voegen geen onsterfelijke geestelijke harmonie toe aan de menselijke omstandigheden. God scheidt niet, noch regelt Hij de stoffelijke zaken. "Een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is...omdat het slechts geestelijk te beoordelen is."

Zoeken wij "hetgeen van de Geest Gods is" om een of andere menselijke reden, of trachten wij ons

werkelijk te ontdoen van het sterfelijke, opdat wij de harmonie van het geestelijk gebied mogen aanschouwen? Terwijl wij streven en worstelen en strijden met de zogenaamde machten dezer wereld, ziekte en zonde, of gebrek bekampen, onthult het geestelijk inzicht, dat "Mijn Koninkrijk niet van deze wereld is".

Alleen wanneer wij het verlangen om ons mens-zijn te verbeteren te boven komen, begrijpen wij deze vitale uitspraak. Wanneer wij echter het gebied van de verbetering van de mens verlaten, vangen wij de eerste glimp op van wat "ik heb de wereld overwonnen" betekent.

Wij hebben de wereld niet overwonnen zolang wij er naar streven minder van 's werelds smarten en meer van 's werelds genoegens en voordelen te verwerven. En indien wij het gevoel van strijd om wereldse zaken niet overwinnen, gaan wij het gebied der hemelse zaken niet binnen.

"Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld." Geestelijk Bewustzijn overwint de wereld - zowel de smarten als de genoegens der wereld. Deze bekering van de mensheid tot het Christendom kunnen wij niet door geestelijk geweld of lichaamskracht bewerkstelligen, maar door een geestelijk besef van het bestaan, dat wij allen kunnen aankweken door ons denken te wijden aan de dingen des Geestes.

"Want al wat in de wereld is, de begeerte des vlezes, de begeerte der ogen, en een hovaardig leven, is niet uit de Vader, maar uit de

wereld." Dit is de gids. Sla uw gedachten, doeleinden en aspiraties een korte tijd gade en ga na of uw denken gericht is op uw gezondheid, zinnelijke genoegens of werelds gewin.

Wanneer dan deze wereldse gedachten opkomen, leer ze te verwerpen, omdat wij thans niet langer gaan op het pad ter verbetering van onze menselijke zaken, maar op dat ter bereiking van het geestelijk koninkrijk.

"Hebt de wereld niet lief, en hetgeen in de wereld is. Indien iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem".

Klinkt dit of wij ascetisch aan het worden zijn? Schijnt het nu of wij een leven verlangen dat los staat van de normale, blijde, voorspoedige wegen des levens? Laat u niet misleiden. Alleen zij die geleerd hebben hun aandacht gevestigd te houden op de geestelijke dingen, hebben de volle vreugde van een tehuis, kameraadschap en succesvolle ondernemingen gesmaakt. Alleen zij die in meer of mindere mate hun middelpunt in God gevonden hebben, hebben veiligheid, zekerheid en vrede gevonden, zelfs in het gewoel van een door oorlog verscheurde wereld.

Geestelijk inzicht verwijdert ons niet van onze normale omgeving en evenmin berooft het ons van de liefde en kameraadschap, die onmisbaar zijn voor een vol leven. Het plaatst ze enkel op een hoger peil, waar zij niet langer overgeleverd zijn aan de genade van het toeval, van verandering of verlies, en waar de geestelijke

waarde van het zogenaamde menselijke schouwspel geopenbaard wordt.

"Werkt niet om de spijs die vergaat, maar om de spijs die blijft tot in het eeuwige leven."

"Want het Koninkrijk Gods bestaat niet in eten en drinken, maar in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap, door de heilige Geest." Wanneer u voor een of ander menselijk probleem komt te staan, streeft dan niet naar een verbeterde menselijke toestand, maar keert het beeld de rug toe en komt tot het besef dat de goddelijke Geest in u huist. Deze Geest lost het schijnbaar menselijk op en openbaart de geestelijke harmonie, hoewel deze harmonie het aanschijn zal hebben van een verbeterde menselijke gezondheid of welvaart.

Toen Jezus de menigte voedde was het zijn geestelijk bewustzijn van overvloed dat de vorm aannam van broden en vissen.

Als Hij zieken genas, was het zijn aanvoelen van de goddelijke Tegenwoordigheid, dat zich openbaarde als gezondheid, kracht en harmonie.

Dit alles kan worden samengevat in Paulus' woorden; "Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn." Wij leven in een geestelijk heelal, maar een eindig begrip heeft ons een beeld van beperktheid voorgetoverd.

Zolang onze gedachten toeven bij het beeld vóór ons - "deze wereld" - proberen wij voortdurend dit te verbeteren of te veranderen.

Zodra wij onze blik hoger richten - niet meer denken aan wat wij zullen eten, drinken of dragen - beginnen wij de geestelijke Werkelijkheid te aanschouwen, die zich aan ons voordoet als een beter inzicht, maar in feite de werkelijkheid is die duidelijker zichtbaar wordt.

Deze meer zichtbare Werkelijkheid brengt onuitsprekelijke vreugde met zich, hier en nu, genoegens die onze stoutste verbeelding te boven gaan, en de liefde van allen met wie wij in aanraking komen, zelfs de liefde van hen die niet de bron kennen van het nieuwe leven, dat wij ontdekt hebben.

"Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet *gelijk de wereld dien geeft*, geef Ik hem u."
"Wij nu hebben niet den geest der wereld ontvangen, maar den geest uit God... Hiervan spreken wij dan ook met woorden die niet door menselijke wijsheid, maar door den Geest geleerd zijn... Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van den Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is."
Hoe vaak stranden wij hier op de rotsen!

Hoe vaak trachten wij de geestelijke wijsheid te begrijpen met ons menselijk verstand! Dit leidt tot geestelijke indigestie. Wij proberen geestelijk voedsel te verteren met ons geoefend denkvermogen. Dat lukt niet. De Waarheid is geen wijze van beredeneren en moet dus geestelijk worden begrepen. In den regel spreekt de

Waarheid niet tot ons verstand.

Wanneer dit wel zo is, moeten wij grondig nagaan of het werkelijk de Waarheid is. Wantrouw iedere waarheid die redelijk schijnt.

Jezus wandelde over het water, de menigte spijzigend met enkele broden en vissen, de zieken genezend, de doden opwekkend - komt dit alles u redelijk voor? Indien het Beginsel dat aan deze ervaringen ten grondslag ligt door het verstand werd begrepen, zouden alle kerken het als huidige mogelijkheid leren en de toepassing ervan aanbevelen.

Maar dit Beginsel is alleen duidelijk voor het geestelijk verstaan en dit aangekweekte geestelijk bewustzijn kan alles wat ook de Christus heeft gedaan. Wat toen voor het Christusbewustzijn mogelijk was, kan ook nu datzelfde bewustzijn.

Wij houden ons thans bezig met het aankweken van dat geestelijk zintuig en zullen daarin slagen naarmate wij onze mentale strijd laten verslappen en ontvankelijk worden voor hetgeen de Geest Gods leert. Laten wij dus het streven om onze Geest te doen inwerken op ons lichaam en op onze stoffelijke aangelegenheden opgeven, en in plaats daarvan deze sterfelijke beelden leren negeren en onze blik gericht houden op hetgeen daarboven is. Wanneer wij "weer tot de aarde afdalen", zullen wij bemerken dat de wanklanken en beperkingen der zinnen verdwenen zijn en de werkelijkheid meer openbaar geworden is.

Het Koninkrijk Gods bestaat niet uit meer of betere materie, noch brengt het onvermijdelijk een grotere woordenschat van Waarheid mede. Toch is de vrucht van geestelijk inzicht, groter harmonie, vrede, welvaart, vreugde en idealer vriend- en verwantschap.

"En hiervoor danken ook wij God onophoudelijk, dat u, toen u het gepredikte woord Gods van ons hebt ontvangen, het hebt aangenomen niet als een woord van mensen, maar, wat het inderdaad is, als een woord van God, dat ook werkzaam is in u die gelooft" (begrijpt) Om het woord Gods of het geestelijk inzicht te kunnen ontvangen, behoeven wij meer het gevoel dan het verstand.

Hierop doelt de Bijbel, wanneer er gesproken wordt over het ontvangen van het woord "in het hart". Merk hier op dat de ontplooiing van het geestelijk bewustzijn een groter aanvoelen van de harmonie van het zijn met zich brengt. Wij begrijpen dat zien, horen, proeven, aanraken noch ruiken de geestelijke Waarheid of haar harmonie aan ons zullen openbaren; zij moeten dus tot ons komen door een ander vermogen, het intuïtieve vermogen dat door het gevoel werkt.

Tot nu toe wanneer wij ons neerzetten om te bidden of te mediteren, begon er onmiddellijk een stroom van woorden en gedachten te vloeien.

Misschien begonnen wij de Waarheid te bevestigen en de dwaling te ontkennen. u kunt nu inzien, dat dit zuiver behoort tot het gebied van de

menselijke geest. Door ons geestelijk aanvoelen op te bouwen, worden wij ontvankelijk voor gedachten die uit ons innerlijk omen.

Wij worden meer hoorders dan sprekers van het Woord. Wij worden zo afgestemd op de Geest dat wij de goddelijke harmonie van het zijn voelen; wij voelen God werkelijk aanwezig. Nadat het de vijf stoffelijke zintuigen ontstegen is, wordt ons intuïtief vermogen waakzaam en ontvankelijk en reageert op hetgeen van de Geest is, en wij beginnen ons nieuwe bestaan als de vrucht van deze geestelijke wedergeboorte.

Tot nu toe hebben wij ons enkel bekommerd om de letter, thans alleen om de Geest der Waarheid. Wij bekommeren ons nu niet meer zo om *wat* Waarheid is, dan wel om het aanvoelen daarvan. Dit wordt bereikt naarmate wij minder gedachten wijden aan de letter en ontvankelijker worden voor het aanvoelen. Wij spreken thans de Waarheid niet, maar ontvangen haar. Wat wij in stilte ontvangen, kunnen wij met gezag vanaf de daken verkondigen.

Geestelijke genezing is het natuurlijk gevolg van een door God verlicht bewustzijn. Wij zijn enkel verlicht als wij ontvankelijk zijn voor geestelijk verlichting en daarop reageren.

Wij begrijpen de onsterfelijkheid verkeerd, wanneer wij haar opvatten als de onsterfelijkheid van de menselijke persoonlijkheid of het persoonlijk bewustzijn. De dood brengt geen onsterfelijkheid voort, noch

maakt zij een einde aan het persoonlijk bewustzijn, en evenmin heeft de voortzetting van het menselijk bestaan de betekenis van het verwerven van onsterfelijkheid.

De onsterfelijkheid wordt verworven naarmate het persoonlijk bewustzijn, nu of later, wordt overwonnen. Indien wij het persoonlijk ego afleggen en komen tot het bewustzijn van ons werkelijk zelf - datgene wat werkelijkheid aan ons is, het Goddelijk bewustzijn - verwerven wij onsterfelijkheid. En dat is hier en nu mogelijk.

Het verlangen om ons verkeerd bewustzijn van lichaam en welvaart te laten voortbestaan, lokt ons in de dood, of de sterfelijkheid.

De eerste stap om de onsterfelijkheid te bereiken is leven *vanuit* het middelpunt van ons zijn; het is meer een ontplooiën van binnenuit dan een aangroeien, meer het gevoel van *geven* dan van *krijgen*, van *zijn* dan van *bereiken*. In dit bewustzijn is er geen sprake van veroordelen, van haten of vrezen, maar wel een onafgebroken gevoel van liefhebben en vergeven.

Het is geen eenvoudige zaak om de vreugde en vrede der onsterfelijkheid te verkondigen, omdat deze hen die erop gebrand zijn hun huidige opvattingen omtrent het zijn te bewaren, aandoet als vernietiging. Dit is niet zo; onsterfelijkheid is de eeuwige instandhouding van al werkelijk, fijn, edel, harmonisch, bekoorlijk, onzelfzuchtig en vredig is.

Zij is de *Werkelijkheid* die aan het licht wordt gebracht in plaats van de waan der zinnen. Het is het bewuste gewaar-zijn van de oneindigheid van het individuele zijn dat de enige zin van het bestaan vervangt.

Zelfzucht en verwaandheid vallen weg bij het besef dat ons wezen goddelijk is.

Dit besef kweekt geduld en verdraagzaamheid met hen die nog worstelen in het sterfelijke , stoffelijke bewustzijn. Dit is zijn *in*, maar niet *van* de wereld.

H O O F D S T U K 2 **GEESTELIJKE VERLICHTING**

Geestelijke verlichting maakt het ons mogelijk de geestelijke werkelijkheid te onderscheiden waar het menselijk begrip schijnt te zijn. Het stoffelijk bewustzijn ziet wat het gelooft en gelooft dan wat het ziet. Het geestelijk bewustzijn onderscheidt de werkelijkheid van datgene wat als begrip verschijnt.

De ontplooiing van het geestelijk bewustzijn begint met ons eerste besef dat al wat wij door middel van het gezicht, het gehoor, de smaak, de tastzin en de reuk waarnemen niet de werkelijkheid der dingen is. De verschijnselen geheel en al negerend brengt de eerste straal van geestelijke verlichting ons glimpen van het goddelijke, eeuwige en onsterfelijke. Dit maakt het verschijnsel weer minder werkelijk voor ons, en laat weer groter verlichting door.

Onze vooruitgang naar de Geest hangt samen met de verlichting die ons in staat stelt steeds meer van de werkelijkheid te zien.

Omdat het menselijk bewustzijn een verkeerde voorstelling vormt ten gevolge van verkeerde waarneming, moet iedere gedachte aan het helpen, genezen, verbeteren of veranderen van het stoffelijk beeld losgelaten worden, opdat wij de altijd-tegenwoordige Werkelijkheid zullen zien.

De geestelijke verlichting is in zekere mate tot ons gekomen met ons eerste onderzoek van de

Waarheid. Wij meenden dat wij het goede, of de Waarheid, zochten terwijl het licht in ons bewustzijn begon te schijnen en ons dwong de stappen te doen die wij sindsdien genomen hebben. Iedere groei van ons geestelijk inzicht was het verschijnen van meer licht dat de duisternis der zinnen verdreef.

Deze toevloeiing van verlichting zal voortgaan totdat wij ten volle onze ware identiteit als "het licht der wereld" beseffen. Zonder verlichting worstelen wij met de krachten der wereld; wij arbeiden voor ons levensonderhoud; wij streven naar handhaving van onze plaats en positie; wij dingen mede naar rijkdommen of eerbetuigingen.

Vaak beoorlogen wij onze vrienden, en zijn zelfs in strijd met onszelf. Persoonlijke bezittingen bieden geen zekerheid, ook al wordt de strijd om ze te verwerven gewonnen.

Verlichting brengt eerst vrede, en daarna vertrouwen en zekerheid; zij brengt rust van 's werelds strijd en doet ons door Genade al het goede toevloeien. Wij zien dan dat wij niet leven door verkrijgen, winnen of verwerven. Wij leven door Genade; wij bezitten alles als Gods gave; wij krijgen al het goede niet, maar hebben het al. "Zoon... al het Mijne is het Uwer." De genoegens en successen der wereld zijn niets vergeleken bij de vreugden en schatten die zich nu door het geestelijk inzicht voor ons ontvouwen. In het licht der Waarheid zijn de grootste aardse blijdschap en triomf niets,

terwijl de schatten der Ziel een de zinnen onbekende en onpeilbare heerlijkheid bezitten.

Met het goddelijk Licht in zich, wint de mens zijn vrijheid van de wereld, en zekerheid van alle aardse of menselijke gevaren. Deze periode houdt voor velen schrik en angst in. De geestelijk verlichten zullen onderkennen dat zij, omdat het goede niet kan komen of gaan, omdat geestelijke werkzaamheid altijd het kenmerk van vervulling draagt, omdat hun verlichting de werkelijkheid der dingen heeft geopenbaard, verankerd zijn in de Ziel, in Godsbewustzijn, in geestelijke vrede, zekerheid en sereniteit.

Wij zullen geen angst koesteren om een verandering in het uiterlijk beeld, omdat het uiterlijke alleen de weerspiegeling is van de innerlijke volmaaktheid. Veilig in het besef dat wij als individueel, hoewel oneindig geestelijk, bewustzijn al het Goede belichamen, behoeven wij geen aandacht te schenken aan het getuigenis der zinnen.

Geestelijke verlichting openbaart de harmonie van het zijn en verstroot het getuigenis van de stoffelijke zinnen. Zij verandert niets in het heelal, want dit is een geestelijk heelal, bevolkt met Gods kinderen, maar de verlichting verandert ons begrip ervan.

Dit is nog maar het begin van dit geweldig grote onderwerp.

Laten wij, terwijl we ons ermee bezighouden, ons denken zo ver mogelijk van de zintuiglijke wereld verwijderd en verankerd houden in het bewuste gewaar-zijn van de geestelijke Werkelijkheid.

Steeds zijn er mensen opgetreden die de Goddelijke boodschap verkondden van Gods tegenwoordigheid en de onwerkelijkheid van het kwade Boeddha van India, Lao Tze van China, Jezus van Nazareth, deze en vele anderen brachten de mensen het Licht der Waarheid, en steeds hebben de mensen dit Licht gezien als de Boodschapper, maar zagen niet dat de mens die zij "daar buiten" aanschouwden, het Licht der Waarheid was in hun eigen bewustzijn.

Door Jezus te aanbidden verloren de mensen de Christus. In hun toewijding aan Jezus verzuimden de mensen de Christus te begrijpen.

Door het goede door Jezus te zoeken, verzuimden de mensen de alomtegenwoordige Christus in hun eigen bewustzijn te vinden.

In ieder geval is de Boodschapper die de mens verschijnt de komst van de Christus in het individuele bewustzijn, en wanneer het zo werd verstaan, werd vrijheid van persoonlijk inzicht en persoonlijke beperking verkregen.

Jezus zei: "Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen." Was dit niet duidelijk genoeg om door allen begrepen te worden? Indien u uw blik niet afwendt van de

redding, bemiddeling en leiding in de persoonlijke zin, zult u het grote Licht in uw bewustzijn niet vinden.

Geestelijke verlichting is niet afkomstig van een persoon, maar van de onpersoonlijke Christus, de universele Waarheid, het verlichte bewustzijn van uw zelf.

Het verlichte bewustzijn verstrooit het persoonlijke zelfgevoel met zijn problemen, ziekten, ouderdom en mislukkingen. Het openbaart het werkelijke Zelf, het ik dat ik ben, onbeperkt, ongeketend, onbewogen, harmonisch en vrij. Dit zelf wordt geopenbaard als wij ons iedere dag in onszelf terug trekken en daar leren "luisteren" en waken. Evenzo laten wij, in plaats van ons zorgen te maken om het dagelijks werk, de Ziel of onze goddelijke Geest voorgaan om de weg te effenen en te bereiden. Wij laten deze goddelijke Invloed achter ons om iedere stap te beveiligen tegen de waan der zinnen.

Het verlichte bewustzijn weet altijd dat er een oneindige, almachtige Tegenwoordigheid is die iedere daad doet gedijen en iedere gedachte zegent. Het weet dat allen die op 's levens wegen met ons in aanraking komen de zegen van ons denken moeten voelen.

Wanneer in het bewustzijn het vuur van Waarheid en Liefde brandt, vernietigt het ieder gevoel van vrees, twijfel, haat, naijver, ziekte en disharmonie- en dit zuivere bewustzijn wordt gevoeld door allen die wij ontmoeten en verlicht

de last die zij dragen. Men kan onmogelijk "het licht der wereld" zijn en niet de duisternis van die om ons heen zijn verdrijven.

Besef dat al het goede dat u ervaart de uitstraling is van uw eigen bewustzijn, ook wanneer dit wat u ervaart, van of door een ander komt. Zie in ieder slecht verschijnsel de verkeerde waarneming van harmonie, waarvoor men dus geen angst behoeft te hebben en die men niet behoeft te haten, en dit zal tot gevolg hebben dat de waan verdwijnt en de Werkelijkheid te voorschijn treedt. Alleen het verlicht bewustzijn kan in een slecht verschijnsel de goddelijke Werkelijkheid opmerken. Alleen de Christus in het bewustzijn kan de dwaling ontdoen van haar schijnbare werkelijkheid en haar beroven van haar prikkel.

Geestelijke verlichting onthult dat wij geen stervelingen zijn - zelfs geen mensen - maar zuiver geestelijk Zijn, goddelijk Bewustzijn, zelf-onderhoudend Leven, alles-omvattende Geest. Dit licht vernietigt de waan van het persoonlijk gevoel.

Verlichting maakt alle stoffelijke banden los en bindt de mensen samen met de gouden ketenen van het geestelijk begrijpen; zij erkent enkel het leiderschap van de Christus; zij heeft geen ritueel of wet dat de goddelijke, onpersoonlijke, universele Liefde, geen andere eredienst dan de innerlijke Vlam, die immer brandt in de tempel van de Geest. Deze vereniging is de vrije staat der geestelijke

broederschap. De enige terughouding is de Tucht der Ziel, daarom kennen wij vrijheid zonder losbandigheid; wij zijn een verenigd heelal zonder stoffelijke grenzen, een goddelijke dienst aan God zonder ceremonie of geloofsbelijdenis.

De verlichten gaan zonder vrees - uit Genade.

Te weten dat wij Gods vervulling zijn, dat wij die plek in het bewustzijn zijn waar God doorheen schijnt, betekent geestelijk gezind zijn. Het besef dat ieder individu de tegenwoordigheid Gods is, dat al wat is God-in-verschijning is, is geestelijk bewustzijn.

Het inzicht dat wat we zien, horen, proeven, tasten of ruiken door middel van de vijf zintuigen slechts het eindige begrip der werkelijkheid is en in geen verband staat met het geestelijk werkelijke, is geestelijk aanvoelen.

Het Christus-Bewustzijn ziet God overal schijnen door de mist van het persoonlijke heen. Het kent geen zondaar die bekeerd, geen zieke die genezen, geen arme die rijk gemaakt moet worden. De geestelijke verlichting verdrijft de verkeerde opvattingen of beelden van het eindige en openbaart dat al het zijn God-in-verschijning is.

Het Licht in het individuele bewustzijn openbaart de wereld van Gods schepping, het heelal der Werkelijkheid, de kinderen Gods. In

dit Licht verdwijnt het sterfelijk toneel; de wereld der begrippen, "deze wereld" , maak plaats voor "Mijn Koninkrijk" - de werkelijkheid der dingen gezien zoals ze zijn.

Eveneens is er altijd het gevoel van een innerlijke kameraadschap.

Wij voelen een innerlijke warmte, een levende tegenwoordigheid, een goddelijke verzekerdheid. Soms voelen wij een sterke hand in de onze, of zien een glimlachend gelaat over onze schouder. Wij zijn nooit alleen en weten dit. Deze tegenwoordigheid geeft ons een innerlijke Rust; zij stelt ons in staat ons te ontdoen van de spanning der wereld en brengt ons de vreugde der Vrede. In Waarheid is zij een "zwijg, wees stil" voor ieder probleem of iedere spanning van het menselijk bestaan. Zij is een genezende invloed in ons en toch wordt zij gevoeld door allen om ons heen.

Deze innerlijke Tegenwoordigheid, waarvan wij ons bewust zijn, is de Waarheid zelf die zich aan ons verklaart als Tegenwoordigheid, Macht, Metgezel, Christus, Licht, Vrede en Genezende Invloed. Het bewustzijn van dit innerlijk zijn is het gevolg van onze grotere geestelijke verlichting, van ons aangekweekt geestelijk bewustzijn.

Deze Waarheid is de "God die onze krankheden geneest" en zij gaat steeds voor ons uit om onze levensweg te effenen. Deze Waarheid is rijkdom en verschijnt als onze overvloedige voorziening.

Geen menselijke omstandigheid of voorwaarde kan ons inkomen en onze rijkdom verminderen, zo lang wij in dit bewustzijn van Liefde's tegenwoordigheid verblijven.

Vestig deze Waarheid in u en zij wordt uw werkelijk Zijn, dat geen geboorte kent of dood, jeugd of ouderdom, gezondheid of ziekte - maar alleen het eeuwige karakter van harmonisch zijn. Deze Waarheid verdrijft iedere waan der zinnen en openbaart de oneindige harmonie van uw wezen. Zij verdrijft het sterfelijke en openbaart uw onsterfelijke. Wat in uw denken niet aan deze goddelijke Tegenwoordigheid, de Waarheid zelf gelijk is, moet wijken, opdat u het zuivere Water des Levens drinken en het geestelijk Vlees der Waarheid mag eten.

Onze harten bevrijden van de dwalingen van het zelf - van eigenzinnigheid, verkeerde verlangens, eerzucht en hebzucht - wil zeggen het Licht der Waarheid uitstralen, zoals de volmaakte diamant zijn eigen innerlijk licht uitstraalt.

Omstreeks 500 v. Chr. werd geschreven: "Het kan heel gemakkelijk gebeuren dat een man, wanneer hij een bad neemt, op een nat touw stapt en zich verbeeldt dat het een slang is. Afschuw overvalt hem, en hij trilt van angst, terwijl hij in gedachten alle ellende ondergaat die de beet van de slang veroorzaakt. Welk en opluchting ervaart deze man, wanneer hij ziet dat het touw geen slang is. De oorzaak van zijn angst is gelegen in zijn dwaling, zijn onwetendheid, zijn waan.

Zodra het ware karakter van het touw wordt onderkend, keert zijn gemoedsrust weer; hij voelt zich opgelucht; hij is blij en gelukkig. Dit is de gemoedstoestand van iemand die heeft ingezien dat er geen persoonlijk zelf bestaat, dat de oorzaak van al zijn moeiten, zorgen en ijdelheden een luchtspiegeling is, een schaduw, een droom." Zo doet de verlichting ook inzien dat er geen dwaling bestaat; wat een slang schijnt - zonde, ziekte, dood - is de Werkelijkheid zelf, die door het eindige verkeerd wordt waargenomen. Disharmonie moet niet gehaat, gevreesd of kwalijk genomen, maar anders verklaard worden, totdat de ware aard van het touw - de Werkelijkheid - door het geestelijke wordt onderscheiden. De slang (ziekte of disharmonie) is enkel een geestestoestand zonder een overeenkomstige uiterlijke werkelijkheid. Men dient te begrijpen dat geen enkele waan ooit veruiterlijkt kan worden.

Geestelijke verlichting kan worden verkregen door voortdurend het bewustzijn van de tegenwoordigheid van het volmaakte levend te houden; door de voortdurende overzetting van het zichtbare beeld in de Werkelijkheid. Al onze dagen en nachten worden wij geconfronteerd met disharmonische verschijnselen. Deze moeten onmiddellijk vertaald worden door ons begrip van de "nieuwe taal", de taal des Geestes.

Ieder voorval in onze dagelijkse ondervinding biedt ons een nieuwe gelegenheid ons geestelijk inzicht te gebruiken. Ieder gebruik van de

geestelijke vermogens heeft groter geestelijk waarnemingsvermogen ten gevolge, dat op zijn beurt steeds sterker het Licht der Waarheid openbaart. "Bidt zonder ophouden"; "En u zult de waarheid kennen en de waarheid zal u vrijmaken." Zet de beelden en voorvallen van het dagelijks leven over in de nieuwe taal, de taal des Geestes, en het bewustzijn zal groeien totdat de overzetting als het ware automatisch plaats vindt. Het wordt een gewoontebewustzijnstoestand, een voortdurend gewaar-zijn van de Waarheid.

Alleen op deze wijze kunnen wij onze levens harmonisch zien ontplooiën vanuit het middelpunt van ons zijn zonder dat wij er een bewuste gedachte aan geven. In plaats dat ons bestaan een voortdurende cirkelgang van "demonstraties" wordt, wordt het de natuurlijke, harmonische, blijde ontplooiing van het goede. In plaats van herhaalde inspanningen om het goede naar ons toe te halen, komt het goede te voorschijn zonder bewuste, lichamelijke of geestelijke inspanning vanuit de diepten van ons eigen wezen. Wij zijn niet langer afhankelijk van personen of omstandigheden, zelfs niet van onze eigen persoonlijke inspanning. Geestelijke verlichting maakt het ons mogelijk de persoonlijke inspanning te laten verslappen en ons steeds meer te verlaten op het goddelijke, dat zich als onszelf ontplooit en openbaart.

H O O F D S T U K 3 DE CHRISTUS

Een der Oude Geschriften openbaart: "Moeilijk valt het te verstaan: Door ons voedsel weg te geven, krijgen wij meer kracht; door kleding aan anderen te schenken, verwerven wij groter schoonheid; door woningen vol zuiverheid en waarheid te bouwen, vermeederen wij onze schatten."

Abraham, de aartsvader, grondvestte de rijkdom van zijn volk op het denkbeeld der tienden het afstaan van een tiende deel van zijn inkomen voor geestelijke of liefdadige doeleinden zonder een enkele gedachte aan terugbetaling of beloning.

"Tot het onsterfelijke kan men enkel doordringen door onafgebroken vriendelijke daden, en volmaaktheid wordt bereikt door mededogen en liefdadigheid." Hoe hoger graad van onzelf-zuchtige liefde wij verkrijgen, hoe dichter wij het besef dat het universele "ik" ons werkelijk zijn is, benaderen.

Het persoonlijk ik-gevoel houdt zich druk bezig met krijgen, bereiken, verlangen, volbrengen, verzamelen - terwijl ons werkelijk Zelf geeft, schenkt, duldt, zegent. Het persoonlijk zelfgevoel is de belichaming van alle menselijke verlangen, die merendeels beperkt en ongewenst zijn; het werkelijke Zelf is de belichaming van geestelijke ideeën en handelingen, die zichzelf voortdurend zonder beperking of terughouding

uitdrukken.

Het kleine ik houdt zich voornamelijk bezig met zijn persoonlijke problemen en aangelegenheden, zijn grenzen uitbreidend om leden van de naaste familie of vriendenkring te omvatten. Vaak gaat het nog verder van huis in liefdadig werk of gemeenschapswelzijn; en wij weten dat het dit persoonlijke is wanneer wij de overheersende motieven ontleden. Het werkelijke Zelf-gevoel leeft vanuit het middelpunt van zijn wezen, allen zegende met wie het in aanraking komt, en wordt gekend aan zijn onbaatzuchtigheid, zijn onzelfzuchtigheid, het ontbreken van enig streven naar erkenning, beloning of persoonlijke zelfverheffing. Het is geen slap wezen of voetveeg die door stervelingen heen en weer geschoven wordt - stervelingen zien of kennen het nooit.

Twee prachtige voorbeelden herinner ik mij, die op tedere wijze het verschil tussen het persoonlijke zelf en het onsterfelijke werkelijke Zelf openbaren.

Siddartha had huis en gezin verlaten om de Waarheid te gaan zoeken, en ontving tenslotte de Verlichting, werd de Boeddha, de Verlichter, of, zoals wij het noemen, de Christus van zijn tijd.

Zijn vader, een groot koning, lag op sterven en daar hij zijn zoon wilde zien liet hij hem vragen terug te komen. Toen hij zich van aangezicht tot aangezicht tegenover zijn zoon bevond, besepte hij dat hij hem in de

persoonlijke zin van vader en zoon verloren had, maar probeerde niettemin hem weer terug te krijgen. "Ik zou je mijn koninkrijk aanbieden", zei de koning, "maar als ik het deed, zou je het niet meer achten dan stof". En de Boeddha zei: "Ik weet dat het hart van de koning vol liefde is - maar laat de banden der Liefde die u binden aan de zoon die u verloren hebt, met dezelfde vriendelijkheid al uw medeschepselen omvatten, en in zijn plaats zult u een grotere dan Siddhartha ontvangen, namelijk de Verlichte, de Leraar der Waarheid, de Prediker der gerechtigheid, en ook de Vrede Gods in uw hart." Het andere betreft de grote Meester: "Terwijl Hij nog tot de scharen sprak, zie, zijn moeder en broeders stonden buiten en trachtten Hem te spreken te krijgen...Maar Hij antwoordde de boodschapper en zei: Wie is mijn moeder en wie zijn mijn broeders? Want al wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is, die is mijn broeder en zuster en moeder." Naarmate wij geestelijk meer verlicht worden, worden wij gezocht door hen die bevrijding zoeken uit perioden van materiële duisternis - ziekte, zonde, beperkingen, angst, onrust of onwetendheid.

Wij zullen alleen in staat zijn in deze noden te voorzien als wij zowel het goede als het kwade onpersoonlijk weten te maken, en begrijpen dat harmonie een hoedanigheid en werkzaamheid der Ziel is, die zich universeel én individueel uitdrukt.

In meditatie of gemeenschap worden wij

ontvankelijk voor de zich in ons ontplooiende Waarheid - en dit noemen wij gebed. Ons gebed dient niet gekoppeld te worden aan een z.g. patiënt. In feite is gebed niet een proces, een combinatie van woorden of gedachten; het gebed is een bewustzijnstoestand waarin wij de verwerkelijking van harmonie, volmaaktheid, eenheid, vreugde, vrede en beheersing ervaren.

Vaak onthult gebed of gemeenschap het individu een bepaalde waarheid en deze waarheid komt tot uiting als de vrucht van ons eigen bewustzijn van werkelijk zijn.

Tallose malen is reeds gebleken dat het talent, de bekwaamheid, de opvoeding en de ervaring van ieder individu niets anders is dan de Geest die zich op individuele wijze ontplooit - als kunstenaar, musicus, koopman, zakenman, toneelspeler. Hieruit volgt dat de Geest die zich aldus uitdrukt nooit zonder kans, erkenning en ontvangst is. Er kan dus geen niet-erkende gave, geen onuitgesproken talent of bekwaamheid, geen onbeloonde inspanning bestaan, omdat alle inspanning en handeling de Geest is, die zijn oneindige vermogens en bekwaamheden uitdrukt. Het bewuste gewaar-zijn van deze waarheid moet leiden tot een verdrijving van de illusie van werkloosheid, gebrek aan beloning of waardering. Toch is - onthoud dit goed - het uitspreken van deze woorden zonder enige mate van "aanvoelen" dezer waarheid als "een wolk zonder regen" - "ijdele herhaling", niets.

Zo is ook geopenbaard dat het enig-bestaande

Leven geen gevaar loopt door ziekte, ongeval of dood getroffen te worden. Dit Leven is het Leven van het individuele zijn. Het is nooit nodig een persoon of een dier een behandeling te geven, maar men dient steeds waakzaam te blijven en nimmer in gedachte enige suggestie te aanvaarden van enige andere tegenwoordigheid, macht of werkzaamheid dan die van het ene Leven, de ene Geest, de ene Ziel. Het voortdurend leven in dit bewustzijn van het goede, van harmonie, verdrijft de illusie der zinnen, of zij zich voordoet als een ziek dan wel als een zondig iemand.

Een uitspreken of bevestigen van deze waarheid zal ons slechts weinig helpen, terwijl het bewuste gewaarzijn of aanvoelen ervan zich zal openbaren als genezing of hervorming, vernieuwing en zelfs opstanding.

Kort geleden schreef ik een van mijn vrienden ter gelegenheid van zijn verjaardag, en ik ben ervan overtuigd dat hij het prettig zal vinden als ik voor u de gedachten neerschrijf die toen in me opkwamen: "En wat mijn verjaardagswensen betreft, zou ik willen wensen dat je helemaal geen verjaardagen kende, zodat je gewend kunt raken aan het denkbeeld dat het bewuste bestaan blijft voortduren zonder onderbreking of stilstaan - een bewust gewaar-zijn van een toenemende ontplooiing.

"Voorwaar, er treedt geen onderbreking op in de continuïteit van het zich ontplooiende bewustzijn; het bewustzijn kan evenmin zijn

bewust gewaar-zijn van het lichaam kwijt raken, als jij je bewustzijn van het ontwikkelde muzikale of artistieke of welk ander talent ook dat je bezit, kunt verliezen.

"Het bewustzijn ontplooit zich van binnen naar buiten vanuit een onbegrensde basis of bron, vanuit de oneindigheid van je wezen naar het individuele gewaarzijn ervan in een oneindige verscheidenheid, vorm en uiting.

"Dood is het geloof dat het bewustzijn zijn gewaarzijn van het lichaam verliest, Onsterfelijkheid is het begrijpen van de waarheid dat het bewustzijn zich eeuwig gewaar is van zijn eigen identiteit, lichaam, vorm of uitdrukking. Een bewustzijn dat zich bewust is van eigen oneindig zijn en van een eeuwig lichaam is de onsterfelijkheid die hier en nu verkregen wordt. Zich bewust zijn dat het bewustzijn eigen identiteit en vorm handhaaft is eeuwig leven. Zich bewust zijn dat het bewustzijn zich immer blijft ontplooien in individuele scheppings- en openbaringsvormen, is onsterfelijkheid die hier en nu wordt gedemonstreerd., Dit bewustzijn ben jij.."
Geestelijk bewustzijn is de verlossing van persoonlijke inspanning in het besef dat de harmonie er is. Dit bewustzijn met zijn verlossing van persoonlijke inspanning wordt verkregen als wij in onszelf de Christus vinden als een tegenwoordige Werkelijkheid.

De Christus is de werkzaamheid van de Waarheid in het individuele bewustzijn. Zij is niet zo

zeer een bevestigen der Waarheid dan wel een ontvangen daarvan. Naarmate wij innerlijk stil worden, worden wij meer ontvankelijk voor de Waarheid die, in ons, tot ons spreekt. De werkzaamheid dezer Waarheid in ons bewustzijn ontvangen, voortdurend onderhouden is de wet van harmonie voor al onze aangelegenheden.

Zij regeert, leidt, richt en steunt alle werkzaamheid van het dagelijks bestaan. Waar geloofd wordt in ziekte of gebrek, wordt deze immer-tegenwoordige Waarheid onze Genezer en Voorziener, ja onze Gezondheid en Voorziening.

Voor velen blijft het woord Christus een min of meer geheimzinnige term, een onbekend iets, iets wat zij slechts zelden, zo ooit, ervaren. Dit moeten wij veranderen indien wij de zegen willen ervaren van de openbaring door Jezus Christus en vele anderen van een Goddelijke tegenwoordigheid of kracht in ons. Wij moeten de Christus ervaren als een duurzame en voortdurende bedéling. Wij moeten leven in het voortdurende bewuste gewaar zijn van de innerlijke werkzame Waarheid. Neem steeds innerlijk een ontvankelijke houding aan - een luisterend oor - en weldra zult u een innerlijk gewaar-zijn ervaren. Dit is de werkzaamheid der Waarheid in het bewustzijn of de verworven Christus.

Dit begrip van de Christus maakt voor ons de werking van het gebed duidelijk. De gebruikelijke opvatting van het gebed is gebaseerd op het onjuiste geloof dat er ergens een God wacht op het gebed dat u op een of

andere wijze tot Hem zult richten. Indien u deze God toevallig in de juiste stemming aantreft, bestaat er een kans dat het verhoord wordt. Tenzij natuurlijk uw ouders of grootouders tot in het derde of vierde geslacht gezondigd hebben, in welk geval u aansprakelijk wordt gehouden voor hun zonden en uw gebed in de prullemand des hemels verdwijnt.

Wij hebben een andere opvatting van het gebed. Wij beseffen dat al het goede dat tot ons komt het rechtstreekse gevolg is van ons eigen begripen van de aard van ons eigen wezen. Ons begripen van het geestelijk leven houdt gelijke tred met onze ontvankelijkheid voor de Waarheid. Geen bidden tot de Geest, maar de Geest zichzelf *laten* ontplooien en aan ons openbaren. Dit is een hogere opvatting van het gebed. Zij wordt verworven als wij nu en dan overdag en 's avonds enkele minuten afzonderen voor mediteren, overpeinzen, luisteren. In de stilte bereiken wij een toestand van ontvankelijkheid, die ons de weg opent Gods tegenwoordigheid te voelen of gewaar te worden. Dit aanvoelen of gewaarworden is de werkzaamheid van God, de Waarheid, in ons bewustzijn. Het is de Christus, onze Werkelijkheid.

Gewoonlijk leven wij in een wereld der zinnen en houden ons enkel bezig met haar voorwerpen. Dit geeft ons onze ervaringen van goed en kwaad, smart en vreugde. Wanneer wij ons door onze studie en meditatie meer gaan richten naar de geestelijke kant van het leven bemerken wij dat wij hogere gedachten ontwikkelen en dus betere

omstandigheden ervaren. Naarmate onze geestelijke hoedanigheden verfijnder worden en we meer geduld, vriendelijkheid, welwillendheid en vergevengszindheid beoefenen, weerspiegelen onze menselijke ervaring deze hoedanigheden. Maar laten wij daar niet bij blijven staan.

Hoger nog dan het gebied van het lichaam of de geest ligt dat van de Ziel, het Koninkrijk Gods. Hier vinden wij de Werkelijkheid van ons bestaan, onze goddelijke natuur. Niet dat lichaam en geest los staan van de Ziel, maar de Ziel is de diepste schuilhoek van ons zijn.

In het gebied van de Ziel vinden wij volledige rust; absolute vrede, harmonie en heerschappij. Hier vinden wij noch goed noch kwaad, smart noch vreugde, alleen de blijdschap van het zijn. Wij zijn in, maar niet van de wereld, omdat wij de zintuiglijke wereld niet langer zien als zij schijnt te zijn, maar daar onze geestelijke zin ontwaakt is, "zien wij Hem zoals Hij is" - wij zien door de verschijnselen heen het Werkelijke.

Gewoonlijk zoeken wij ons geluk in de objectieve wereld, in een persoon, een plaats of een voorwerp. Nu, door de geestelijke zin, de Ziele-zin, is de wereld geneigd ons haar gaven te brengen - hoewel niet langer door verlangen naar een persoon of voorwerp, maar enkel dor hen als middel. In stoffelijke zin zijn persoon en voorwerp het doelwit van onze zinnen - dat wat wij verlangen. Door de Ziele-zin ontwikkelt zich het goede voor ons van binnenuit, al doet het zich voor als een persoon of een verbeterde

omstandigheid. De Ziele-zin berooft ons niet van de vrienden, de familie en de gemakken van het menselijk bestaan, maar voert ze ons met groter zekerheid toe op een hoger, mooier en duurzamer plan van bewustzijn.

Vele eeuwen is de aandacht gericht geweest op Jezus Christus als de Zaligmaker des mensen, en in deze eeuwen heeft de geestelijke zin van het leven geschommeld tussen het ene uiterste en het andere van licht en duisternis. Een leraar uit de 16e eeuw schrijft: "Christus (Jezus) noemt Zichzelf het Licht der Wereld, maar Hij zegt zijn discipelen dat ook zij het Licht der Wereld zijn.

Alle Christenen in wie de Heilige Geest leeft - d.w.z. alle ware Christenen - zijn één met Christus in God en zijn Christus (Jezus) gelijk. Zij zullen dus soortgelijke ervaring hebben, en wat Christus (Jezus) deed, zullen ook zij doen." Onze taak is de verwerkelijking van de Christus in ons eigen bewustzijn. Wij erkennen met vreugde en diepe liefde de mate waarin Christus niet alleen door Jezus, maar door vele geestelijke zieners en profeten van alle tijden is verworven. Onze harten zijn vervuld van dankbaarheid voor de mate waarin Christus door zovele mannen en vrouwen uit onze tijd wordt geopenbaard. Wij hunkeren thans naar de verwerkelijking van de Christus van ons eigen bewustzijn. "Het Koninkrijk Gods is in u en wie het zoekt buiten zichzelf zal het niet vinden, want buiten God kan niemand God zoeken of vinden, want wie God zoekt heeft Hem in waarheid

reeds in zichzelf." Wij moeten het woord bewustzijn begrijpen, omdat wij enkel datgene bewijzen kunnen waarvan wij ons bewust zijn. Hoe ver zijn wij in bewustzijn? Zijn wij nog stervelingen? Of hebben wij van ons stoffelijk zelf afstand gedaan en zijn wij tot de erkenning gekomen dat wij de Christus zijn, de vervulling, de tegenwoordigheid Gods? Eens moeten wij het trachten te krijgen opgeven en tot de erkentenis komen dat wij de eeuwige Gever zijn. Wij moeten de vijf duizend te eten geven zonder er aan te denken, waar het voedsel vandaan zal komen. Uit ons Christus-zijn kan de menigte voorzien worden. Waarin schieten wij dan te kort in het geloof dat wij mensen zijn? Wij moeten dit geloof laten varen en ons ware wezen opeisen.

Wanneer wij komen te staan tegenover iemand of tegenover een omstandigheid die sterfelijk schijnt te zijn, moeten wij beseffen; "U bent de Christus, de zoon van de levende God"; al wat sterfelijk is, is een waan, niets. Wij zullen dan geen sterveling en geen stoffelijke omstandigheid vrezen, omdat wij inzien dat het niets is.

De Waarheid is eenvoudig. Er bestaat geen diepzinnige metafysica, er bestaan geen mysterieuze waarheden. Er is enkel sprake van Waarheid of geen Waarheid, een diepe of oppervlakkige waarheid is niet mogelijk, evenmin kunnen er gradaties van Waarheid bestaan. Om Waarheid te zijn dient de Waarheid absoluut te wezen. Wij houden ons nu bezig met de waarheid, dat wij oneindige macht individualiseren.

Wij moeten niet uitzien naar een macht buiten of los van onszelf.

Wij individualiseren oneindige macht naar mate wij ons van de Waarheid bewust zijn.

Het Leven dat God is, is leven. Er bestaat slechts één Leven en dit is het leven van alle zijn, van ieder individu. U maakt dit eeuwige Leven individueel, en het is niet minder God in de een dan in de ander, en het is zonder ziekte en onsterfelijkheid in allen.

Ons bewustzijn van deze Waarheid is de genezende invloed in ons.

Er is maar één Geest, God. U maakt deze almachtige, alwetende Geest individueel - daarom is uw geest de altijd-tegenwoordige hulp in alle omstandigheden. Daarom bidt u niet, of zoekt geen contact met een veraf-zijnde Geest, maar realiseert dat de alomtegenwoordige Geest de uwe is en laat dus het schijnbare probleem varen. Het gewaar-zijn van deze waarheid bevestigt u in het bewustzijn van de tegenwoordigheid van Geest, Leven, Waarheid, God. Het begrip dat de Geest de uwe is, het Leven uw leven, is de eeuwige Waarheid.

De volgende stap in ontplooiing is het besef dat u als de individualisatie van de Geest in uw eigen bewustzijn uw lichaam, uw zaken, uw huis belichaamt. U kunt enkel uw heerschappij over weer, klimaat, inkomen, gezondheid en lichaam

bewijzen, wanneer u weet dat dit alle denkbeelden zijn in de geest of het bewustzijn, dat u zelf bent. Deze denkbeelden, huis, arbeid, lichaam, zijn denkbeelden in u en onderworpen aan uw begrijpen, en het bewustzijn van deze waarheid geeft u heerschappij. Dit heft het mens-zijn niet omhoog, of maakt het goddelijk. Het vaagt het mens-zijn weg en openbaart uw Goddelijkheid.

Wij kunnen onze geestelijke ontplooiing meten door na te gaan, of we al dan niet het stoffelijke toneel proberen te verbeteren. We moeten wel bedenken dat het structurele leven van mens, dier en plant niet het éne Leven, God, is, maar het menselijke, beperkte begrip van het werkelijke Leven; iedere poging om het stoffelijk heelal te genezen, te veranderen of te corrigeren, is een bewijs dat we niet voldoende geestelijk bewustzijn hebben ontwikkeld.

Het Christus-bewustzijn erkent dat alle leven God is - maar beseft dat al wat aan het stoffelijk gezicht en gehoor verschijnt niet dat leven is, maar enkel de illusie of het verkeerd aanvoelen van het bestaan. Geestelijk bewustzijn onderscheidt het leven dat werkelijk is.

Wanneer we een probleem niet op zijn eigen peil kunnen tegemoet treden, moeten wij boven het peil van het verschijnsel uitstijgen om de harmonie van het bestaan te openbaren. Wat zichtbaar is voor de vijf zintuigen is niet de werkelijkheid der dingen- daarom kunnen wij niet

vanaf dat peil denken. De verschijnselen negerend, keren wij ons af van het beeld dat voor de zinnen verschijnt en beginnen ons dan bewust te worden van de Werkelijkheid - van dat wat eeuwig is.

H O O F D S T U K 4 **ONS WERKELIJK BESTAAN** Ons werkelijk bestaan is geestelijk. Sommige zoekenden begrijpen misschien niet wat wij hiermee bedoelen. Alleen naarmate wij ons werkelijk bestaan als geestelijk zien, laten wij het verkeerde gevoel als zouden wij stoffelijk zijn vallen. Dan zien wij dat het structurele leven van mens, dier en plant maar een verkeerd besef van bestaan is, dat onze bekommernis om de z.g. materiële levensbehoeften niet noodzakelijk is, dat alle schoonheid die wij aanschouwen, al duidt zij op Gods Schepping, niet die geestelijke en volmaakte schepping is, dat de zieke, verouderde,, stervende verschijnselen geen deel uitmaken van het werkelijk leven; eerst dan beginnen wij glimpen op te vangen van het eeuwige geestelijke bestaan dat niet aangetast kan worden door stoffelijke omstandigheden of sterfelijke gedachten. Als wij ons afwenden van de wereld die wij zien, horen, proeven, aanraken en ruiken vangen wij boeiende visioenen op die de door God geschapen aarde laten zien.

Bij het genezingswerk moeten wij het structurele heelal dat wij zien, de rug toekeren. Wij moeten bedenken dat wij niet geroepen zijn dit te genezen, te veranderen, te wijzigen, te verbeteren of te redden. In de allereerste

plaats moeten wij beseffen dat het enkel bestaat als een waan in het bewustzijn, als een verkeerd levensinzicht. Vanaf dit punt zien wij door de geestelijke zin "het huis niet met handen gemaakt, een eeuwig huis." Wij zijn geneigd aan bepaalde personen te denken als aan goede verzorgers, goede verdiemers, goede verkopers, goede genezers. Laten wij dit op de juiste wijze verstaan. Het is nooit een persoon maar altijd een bewustzijns-toestand die genest, herstelt, schildert, schrijft of componeert. De bewustzijnstoestand doet zich aan ons voor als een persoon, dank zij ons eindelijk begrip van God en mens.

Vaak zijn wij teleurgesteld wanneer mensen niet overeenkomen met het beeld dat wij ons van hen gevormd hebben. Dit komt omdat wij de goede hoedanigheden van het bewustzijn aan een persoon hebben toegeschreven - en wanneer iemand dan deze goede hoedanigheden die wij hem of haar verkeerdelijk hebben toegedacht, niet blijkt te hebben, lijden wij.

In de Bijbel vinden wij de karakters Mozes, Jesaja, Jezus en Paulus. Wij moeten beseffen dat Mozes het Leiderschap vertegenwoordigt; Jesaja is voor ons de Profetie; Jezus openbaart het Messiasbewustzijn, of de Zaligmakende en Genezende Genade, Paulus draagt het bewustzijn van de Boodschapper, Prediker of Leraar. Altijd echter zijn het de uitingen van bijzondere bewustzijnstoestanden, die aan ons verschijnen als mensen.

Wanneer wij aan onszelf denken, laten wij dan ons z.g. menszijn en onze menselijke hoedanigheden vergeten, proberen te begrijpen wat wij als bewustzijn voorstellen, en dan beseffen dat dat bewustzijn zich als ons vertoont, ons en ons streven ook onderhoudt en doet gedijen.

Mislukking is vaak het gevolg van de mening dat wij een uitdrukking zijn van God, of van het Leven, of van intelligentie, of wel van goddelijke hoedanigheden. Dit is nimmer zo. God Geest, openbaart onafgebroken Zichzelf en zijn hoedanigheden. De Geest, het Leven, kan nooit mislukken. Onze taak is het te leren ontspannen en onze Ziel zich te laten openbaren. Zelfzucht is de poging om door persoonlijke, stoffelijke of geestelijke inspanning iets te zijn of te doen. Zich niet bekommeren is zich onthouden van bewust denken en goddelijke ideeën ons bewustzijn laten vullen. Daar wij een individueel geestelijk bewustzijn zijn, kunnen wij er altijd op rekenen dat het zichzelf en zijn zending zal vervullen. Wij zijn de toeschouwer of getuige van deze goddelijke Levenswerkzaamheid die zichzelf uitdrukt en vervult.

Meer en meer moeten wij toeschouwer of getuige worden. Wij moeten de Beschouwer van het Leven en zijn harmonieën worden. Iedere morgen moeten wij met gretigheid ontwaken om te zien hoe de nieuwe dag iedere keer nieuwe vreugden en overwinningen ontplooit en openbaart. Verschillende malen per dag dienen wij bewust te

beseffen dat wij de openbaring van het eeuwig Leven gadeslaan, de ontplooiing van de Geest en zijn oneindige uitdrukking, de werkzaamheid van de Geest en zijn grootse formaties. Laten wij in iedere situatie van onze dagelijkse ervaring leren om afstand te nemen van onszelf en God aan het werk te zien, er getuige van te zijn dat de Liefde zich met onze zaken bemoeit, God zich te zien openbaren in allen om ons heen.

Iedere avond dienen wij te beseffen dat onze rust geen einde maakt aan Gods werkzaamheid in onze ervaring, maar dat de Liefde de beschermende invloed en substantie van onze rust is, dat de Geest ons zelfs in de slaap zijn ideeën mededeelt, dat het Beginsel de hele nacht door de overheersende Wet is. Niets van buitenaf kan doordringen tot het bewustzijn en dit bezoedelen en deze waarheid houdt de wacht aan de poorten van onze geest en laat alleen de Werkelijkheid en haar harmonieën toe.

Wees een Toeschouwer, een Getuige. Sla de onthulling van de Christus in uw bewustzijn gade.

Er heerst een onafgebroken strijd tussen het vlees en de Geest en deze duurt voort zolang wij enigermate een stoffelijk begrip blijven koesteren. De poging om de Geest en zijn wetten invloed te doen uitoefenen op stoffelijke begrippen veroorzaakt deze oorlog, en de vrede kan enkel komen wanneer het structurele begrip van het heelal en het lichamelijke begrip van de mens overwonnen is.

Ga eens na hoe vaak u probeert een metafysische waarheid toe te passen op een menselijk probleem en u zult de reden voor het conflict in u ontdekken. Ons eigenlijk doel is veeleer het bereiken van geestelijke harmonie dan het voortzetten in stoffelijke zin van een bestaan met meer gemakken.

In de eerste tijd van ons zoeken naar Waarheid dachten wij waarschijnlijk nergens aan dan aan het gezond maken van een ziek lichaam, of het rijk maken van een arm mens, of het bekeren van een zondig iemand tot een goed levend mens. Zonder twijfel schenen wij, als wij ons tot een genezer of leraar met geestelijk bewustzijn wendden, dit doel te bereiken en voor enige tijd bleven wij de Waarheid of God "gebruiken" ter beheersing van onze stoffelijke opvatting van mens en wereld. Pas wanneer wij onze geestelijke studie en meditatie voortzetten, worden wij ons bewust van een innerlijk conflict. Soms hebben wij ogenblikken van hemelhoge vreugde, dan weer vallen wij in het dal der onzekerheid; nu eens behalen wij overwinningen, dan weer ondergaan wij nederlagen; wij slingeren heen en weer tussen het schijnbaar goede en kwade, succes en mislukking, geestelijkheid en sterfelijkheid, gezondheid en ziekte. Dit is het innerlijke conflict dat zichtbaar wordt als de strijd tussen het vlees en de Geest. Het wordt eerst beëindigd als wij het sterfelijke of lichamelijke inzicht laten varen en het bewustzijn van het geestelijk bestaan verwerven.

"Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld" is het fundament voor het gebouw van het nieuwe en het hogere bewustzijn. De bereidheid en het vermogen om het menselijk begrip van personen en zaak voorbij te zien, en de door God geschapen mens en wereld gade te slaan zijn onontbeerlijk.

Meer geld verdienen is geen geestelijke voorziening; meer overhouden biedt geen zekerheid; lichamelijke gezondheid is geen grondslag voor eeuwig leven. Zij vertolken alleen een verbeterd menselijk geloof.

De vooruitgaande leerling zal geleidelijk zijn pogingen om zijn mens-zijn te verbeteren of zijn meningen te wijzigen opgeven, opdat de waarheid van het geestelijk bestaan zich in zijn bewustzijn moge ontplooien.

Het geestelijk gebied is de bron van gezondheid, die in waarheid de eeuwige harmonie van het zijn is; het is een bewustzijn van voorziening zonder beperkingen en verkregen zonder eraan te denken. Bedenk evenwel dat wij met het menselijk begrip van gezondheid en voorziening nog geen contact met God, of de Geest, maar meer het bewustzijn van geestelijke gezondheid en voorziening binnengaan.

Tot nu toe hebben onze pogingen zich gericht op het naar buiten brengen van groter harmonie en heerschappij in onze aardse aangelegenheden. Dat dit bewustzijn van hemels bestaan een harmonischer menselijk leven ten gevolge schijnt te hebben, is waar, maar dit zijn de dingen die

"geschonken" worden aan hen die de hemel en zijn gerechtigheid zoeken. Men zal bemerken dat de hemelse zin der gerechtigheid iets heel anders is dan het menselijk begrip van goedheid, en deze hogere zin van het goede moeten wij zoeken.

"Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet mijn wegen." Daarom trachten wij niet meer of betere menselijke gedachten te denken, of onze menselijke wegen vlakker te krijgen. In waarheid proberen wij Gods gedachten en Gods wegen te leren.

Op dit pad van ontwikkeling beseffen wij hoe nodig het is alle bekommernis om onszelf of om ons eigen welzijn te laten varen. Wij leren dat bekommernis om ons persoonlijk welzijn bouwen op zand is, terwijl een leven gewijd aan het zoeken naar Waarheid de rots is waarop wij de eeuwige Tempel des Levens kunnen bouwen. Blijvend geluk en blijvende voorspoed worden gevonden, wanneer wij een Beginsel of een Zaak hebben waaraan wij ons kunnen wijden. Dan vinden wij minder van onszelf in ons bestaan en maken daardoor plaats voor de openbaring en ontplooiing van ons goddelijk Zelf. In dit Zelf ontdekken wij onze volledigheid, en de oneindigheid, ja ook de reden van ons bestaan.

God ontwikkelde de wereld en al wat daarin is. Wat wij door de zinnen zien is die wereld niet, maar een verkeerd en eindig begrip van de door God geschapen wereld. Naarmate ons bewustzijn toeneemt, beginnen wij dat geestelijk heelal waar te nemen en iets van zijn doel.

Wie zijn innerlijk zelf gevonden heeft, beseft dat hij een is met alle mensen, dieren en dingen. Hij weet nu dat al wat de een treft, allen aangaat, dat al wat de een zegent allen zegent. De universaliteit van deze waarheid wordt in alle Schriften gevonden, zoals de volgende voorbeelden aantonen: "laat men de gierige winnen met een geschenk. Liefdadigheid heeft een rijke beloning; liefdadigheid is de grootste rijkdom, want al verstroot zij, zij brengt geen berouw." *Hindoes geschrift* "De volheid van hemel en aarde was de hunne; hoe meer zij anderen gaven, hoe meer zij hadden." *Chinees geschrift* "En geef hem die familie van u is wat hem toekomt, en ook de arme en de reiziger. En wat voor goeds u uw zielen hebt vooruitgezonden, u zult het loon vinden bij God." *Turks geschrift* "Het is zaliger te geven dan te ontvangen... Geeft en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat waarmede u meet, zal u wedergemeten worden." *De Bijbel* Naarmate wij onze eenheid met de hele schepping beseffen, worden wij liefdevoller, zachter, geduldiger, begrijpender. Eerst dan vervullen wij het grote gebod: "Hebt uw naaste lief als u zelf", en eerst dan vangen wij een glimp op van het koninkrijk Gods - "de tempel niet met handen gemaakt" - de mens en de schepping, zoals God ze heeft geschapen. Deze geestelijke mens, de mens zoals God hem heeft geschapen, heeft heerschappij gekregen over de hele aarde.

Om het innerlijk Leven hangt geen mysterie dan het mysterie der Goddelijkheid. Iedere denker maakt zich bezorgd om zijn eigen welzijn, dat van zijn familie, van zijn gemeenschap, van zijn land en zelfs van de wereld. De ervaring leert hem spoedig dat de mensheid niets te verwachten heeft van de mensen of van de machten dezer wereld. De mensen zijn te zelfzuchtig. In het algemeen maken ze zich te druk om hun eigen belangen om geheel onzelfzuchtig te kunnen zijn in hun houding tegenover de wereld.

De meer eierzuchtigen beschikken vaak over grotere stoffelijke en verstandelijke vermogens en zitten spoedig in de zetels der machthebbers, en de wereld wordt geleid door hen wie betrouwbaarheid en liefde vreemd is. De politici stijgen zelden uit boven het peil van hen die zichzelf zoeken. De enkele goede staatsman gaat in het algemene beeld verloren.

Hier en daar in de wereld zijn er bezielde mannen en vrouwen die hunkeren naar de dageraad van de Broederschap der Mensen. Hun harten doen pijn van de spot waarmee de goedwillenden bejegend worden en van het succes dat in iedere volgende generatie telkens weer het deel is van de machtswellustigen en geldwolven. Deze edele lieden worden heen en weer geslingerd tussen hun hoop op de vooruitgang der wereld en het besef dat het onmogelijk is de boze machten in het menselijk denken te overwinnen. Te gelegener tijd wordt een iegelijk geconfronteerd met dezezelfde vraag: Bestaat er geen macht die deze heerschappij van het kwade kan vernietigen,

oorlogen kan beëindigen, hongersnood en pestilentie kan voorkomen? Staat de mens machteloos tegenover de Vier Ruiters? Het zoeken naar bevrijding van de beproevingen en kwellingen der menselijke ervaringen is begonnen. In werkelijkheid is het een zoeken naar God en het kan beginnen op iedere willekeurige plaats van bewustzijn waar de mens zichzelf vindt. Wanneer hij een diep godsdienstig gevoel heeft en een kerkelijke achtergrond, zoekt hij de Macht in godsdienstige verering, in een geloofsbelijdenis of dogma, of in een of andere bijzondere vorm van eredienst. De intellectueel zal de Macht ongetwijfeld zoeken op het gebied der wijsbegeerte, of in een van de wijsgerig-godsdienstige stelsels. In onze tijd gaat het zoeken soms meer in de richting van een metafysische kerkleer of van Oosterse Yoga-oefeningen. Zonder twijfel gaan velen van het een naar het andere, steeds zoekend naar God of naar de Macht die de heerschappij van het sterfelijke kan opheffen. En dan op een goede dag gebeurt er innerlijk iets. Het bewustzijn breidt zich uit en ziet wat daarvóór onzichtbaar was. Men "voelt" een gloed van warmte; een nooit gekende Tegenwoordigheid wordt tastbaar, zeer werkelijk. Dit is vaak een vluchtige ervaring. Soms is men er zelfs niet zeker van dat zij plaatsvond. Zij blijft in de herinnering hangen, maar meer als een droom dan als een werkelijkheid, totdat zij opnieuw optreedt en ditmaal duidelijker, bepaalder en misschien langduriger. Geleidelijk daagt in het bewustzijn het besef van een altijd aanwezige Tegenwoordigheid. Deze Tegenwoordigheid voelt

men soms als iets dat zich op de achtergrond van het bewustzijn aftekent. Bijwijlen wordt het een gezaghebbende Tegenwoordigheid die het gebeuren of de ervaring van het ogenblik beheerst.

Het kwade wordt nu minder werkelijk; de ziekte is niet zo hevig; financile druk of geldgebrek maken plaats voor voldoende middelen; de zorg voor zichzelf verdwijnt omdat in iedere behoefte wordt voorzien, zonder dat daaraan een gedachte wordt gewijd, er plannen voor worden gemaakt, zonder zorg of angst. De mensen of machten waar men tot nu bang voor is geweest, verdwijnen uit het oog en trekken weg uit de ervaring, of worden als machteloos gezien.

Verlangens worden minder heftig. Angsten vervluchtigen. Zekerheid, vertrouwen, waakzaamheid, levendigheid beginnen niet alleen iemand zelf op te vallen, maar ook hen met wie men in het dagelijks leven in aanraking komt en omgaat.

De innerlijke Tegenwoordigheid is tevens een innerlijk Macht geworden. Van een nu en dan optredende ervaring is zij uitgegroeid tot voortdurende gewaarwording. De machten van smart en genoegen in de uiterlijke ervaring nemen af, terwijl men zich bewust wordt van innerlijke krachten, die werkelijk zijn en het uiterlijke leven harmonisch en vruchtbaar maken en houden. Er bestaat geen angst meer voor de kwade, en evenmin komt nog het intense plezier voor in de blijde dingen van de buitenwereld. Het is mogelijk de prettige dingen dezer wereld te

hebben en ervan te genieten, of ze niet te hebben en ze niet te missen. Er heerst in het innerlijk een voortdurende blijdschap die geen prikkel van buitenaf behoeft.

In dit bewustzijn wordt God gezien als het innerlijk Licht; in ieder geval wordt dit Licht gevoeld als een uitstraling Gods. God wordt gevoeld als een innerlijke Goddelijke Tegenwoordigheid of Invloed. Deze wordt gevoeld door hen die in aanraking komen met de mens die zijn innerlijk Zelf heeft gevonden. Zij weerspiegelt zich in zijn gezondheid en succes. Zij straalt van hen uit zoals de stralen van de zon uitgaan.

Mét zijn innerlijke Leven heeft deze mens vrede, vreugde, harmonie en zekerheid gevonden. Zelfs temidden van een in gebreke blijvende wereld staat hij onbewogen, onberoerd als het onsterfelijke Zijn.

Wanneer ons niet langer beperkingen worden opgelegd door de vijf zintuigen en wij een zekere mate van geestelijk inzicht of Christus-bewustzijn verworven hebben, bemerken wij niet langer gebonden te zijn aan termen als "hier" of "daar", "nu" of "later".

Er is een gaan en komen zonder begrip van tijd of ruimte, een ontplooiën zonder graad, een besef zonder een object.

In dit Bewustzijn verdwijnt de eindige zin en is het aanschouwen zonder grenzen. Het leven wordt

gezien en begrepen als ongebonden vorm en onbegrensde schoonheid. Zelfs de wijsheid der eeuwen ligt besloten in een moment. De dood verdwijnt en opnieuw zien wij hen die eerst van ons gescheiden schenen door deze zogenaamde onoverkomelijke slagboom. Deze gemeenschap is niet die van het spiritisme, maar een gewaarzijn van het eeuwige leven dat door geen dood wordt beroerd. Het is de werkelijkheid der onsterfelijkheid zien en begrijpen. Het is een aanschouwen van het leven zonder begin en zonder einde. Het is de Werkelijkheid die aan het licht wordt gebracht. In dit Bewustzijn bestaan er geen stoffelijke hinderpalen van tijd en ruimte. Het visioen omvat het heelal. Het verbindt tijd en eeuwigheid. Het sluit alle zijn in zich.

In dit licht zien wij zonder oog, horen wij zonder oor, begrijpen wij nog niet gekende dingen. Waar wij zien is God, omdat er geen scheiding of verdeeldheid meer bestaat. Hier is geen beloning of straf. Hier is harmonie. Het leven is niet afhankelijk van processen; wij leven niet bij brood alleen (*Ik heb het gevoel alsof ik een blik sla in de hemel en zie at niet voor sterfelijke ogen is bestemd*) Geestelijk inzicht houdt zich niet bezig met hetgeen goed voor de mens is, en toch openbaart dit Christusbewustzijn de harmonie van het zijn in wat ons menselijke ervaringen toeschijnen en in vormen die toegankelijk zijn in onze huidige omstandigheden. Hoewel "Mijn Koninkrijk niet van deze wereld is", toch, "weet uw Vader wat u van node hebt" en Hij vervult uw wensen voor u ze uit.

En Hij zei tot zijn discipelen: "Daarom zeg Ik u: Wees niet bezorgd over uw leven, wat u zult eten of over uw lichaam, waarmede u u zult kleden.

"Want het leven is meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding.

"Let op de raven, zij zaaien niet en zij maaien niet, zij hebben geen voorraadkamer of schuur, en toch voedt God ze. Hoe ver gaat u de vogelen te boven! "Wie van u kan door bezorgd te zijn een el aan zijn lengte toevoegen? Indien u dan zelfs het geringste niet kunt, wat zult u u dan bezorgd maken om het overige? Let op de leliën , hoe zij spinnen noch weven en Ik zeg u, dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet bekleed was als een van deze.

` "Indien nu God het gras op het veld, dat er heden is en morgen in de oven geworpen wordt, zó bekleedt, hoeveel te meer u, kleingelovigen? "En u, zoekt niet wat u eten of drinken zult en wees niet verontrust, want naar al deze dingen gaat het zoeken van de volken der wereld uit. Doch uw Vader weet, dat u deze dingen behoeft.

"Maar zoekt zijn Koninkrijk, en die dingen zullen u bovendien geschonken worden.

"Wees niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven." *Lucas 12:22*— H O O F D S T U K 5 **DE ZIEL**
De ziel is een deel van de mens dat men niet

goed kent en zich slechts zelden realiseert.

Vaak breken zij die onder diepe smart gebogen gaan door de nevel van de stoffelijke zin heen naar de schuilplaats van het diepste zijn. Zij worden Zielsbewust en vinden nieuwe waarden, nieuwe hulpbronnen, een nieuwe en andere sterkte en een bestaan van geheel ander karakter.

De oefening der Ziels-vermogens heeft een breken van de illusies der zinnen ten gevolge. Alle menselijke tweedracht is een product van het stoffelijke en wordt ervaren door de vijf zintuigen, d.w.z. alle sterfelijke tweedracht wordt gezien, gehoord, gevoeld, geproefd en geroken. Daar zij enkel bestaan in deze stoffelijke bewustzijnstoestand, bestaan tweedracht, ziekte enz. enkel als een verkeerd aanvoelen of als een waandenkbeeld, al zijn ze volgens de zinnen maar al te werkelijk.

Er bestaan vele middelen om tijdelijk verlost te worden van verkeerde toestanden op het gebied van gezondheid, rijkdom en van andere disharmonieën van het dagelijks bestaan.

Volledige en algehele vernietiging van dwaling komt alleen door het verwerven en gebruiken van de vermogens der Ziel. De Ziel is dat deel van de mens dat het diepst in hem ligt begraven en waarvan hij zich dus zelden bewust wordt. Wij gebruiken onze wiskundige en onze muzikale vermogens, ons richting-gevoel en ook onze kunstzinnige aanleg.

Kunstenaars, schrijvers en bekwame musici

dringen dieper in hun wezen door en vrengen de grote harmonieën van prachtige muziek, klassieke geschriften, schilderijen, beeldhouwwerken en architectuur naar boven.

Nog dieper dan deze, maar binnen het bereik van ons eigen bewustzijn, liggen de Ziel en haar vermogens. Deze Zielekrachten komen, wanneer wij ze beroeren, vanuit ons innerlijk naar voren en dringen door tot alle wegen van ons dagelijks leven, geven bezieling, schoonheid, vrede, vreugde en harmonie aan ieder ogenblik van ons bestaan en kleden ieder voorval in onze ervaring met liefde, begrip en succes.

Zij die het te druk hebben met de smarten en genoegens der zinnen zullen het gebied van de Ziel natuurlijk niet bereiken. Door de eeuwen heen is tot de mensheid de uitnodiging gericht om te drinken van deze fontein van levende wateren, en ieder geslacht heeft vele mannen en vrouwen voortgebracht die eeuwige jeugd en vrede in zichzelf gevonden hebben. Zo nu en dan verrijst er iemand die dieper gedronken heeft uit de bron van de Ziel en deze zieners hebben gesproken over het innerlijke koninkrijk en over het leven dat geleefd kan worden door genade, wanneer dit bewustzijn is verworven. Zo velen antwoorden dat grote menselijke plichten al hun tijd opeisen; anderen hebben zoveel tijd nodig voor zinnelijke genoegens, verzetjes en ontspanning; weer anderen zijn volledig verdiept in bereiken en verwerven.

Steeds meer beginnen de mensen in te zien, dat

vrij zijn van angst, onzekerheid, gebrek en ziekte niet op het stoffelijk gebied te vinden valt. Oorlogen maken geen einde aan oorlogen, beleggingen geven geen zekerheid tegen gebrek; medicijnen verlichten de pijn, maar geven geen werkelijke gezondheid.

Een groter macht moet worden aangeboord om ons geluk, harmonie en vrede te schenken - iets wat ons geboorterecht is - dan in het menselijk lichaam of denken kan worden gevonden. Deze macht is toegankelijk voor ieder onzer, omdat zij reeds deel uitmaakt van ons zijn - in feite is zij het grootste deel van ons zijn. Zoals een ijsberg boven water alleen een deel van zichzelf vertoont, zo vormen onze menselijke lichaams- en geesteskrachten niet meer dan een derde van al onze krachten en vermogens.

De krachten der Ziel zijn werkelijker en kostbaarder dan alle stoffelijke natuurkrachten. Zij werken op een hoger bewustzijnsplan, maar worden zichtbaar gemaakt in de z.g. menselijke aangelegenheden.

De Zielekrachten werken op het menselijk lichaam in om gezondheid en harmonie voort te brengen en te handhaven. Zij zijn als beschermende invloeden in aanraking met ieder aspect van het dagelijks bestaan en zijn de bron van oneindige voorziening.

De Ziel-bewuste mensen dezer wereld leiden een innerlijk leven van vrede, vreugde en beheersing en een uiterlijk leven in volkomen harmonie met

zichzelf en met de wereld van mensen, dieren en dingen.

Zij zijn in harmonie met hun Zielekrachten en dit vormt hun eenheid met de hele schepping.

Iedereen heeft toegang tot de Ziel. Zij ligt diep verscholen in ons eigen wezen. Verlangen naar de hogere levensverworvenheden is een eerste vereiste, en dan een voortdurend dieper doordringen in het innerlijke, totdat het doel bereikt is.

Een goed begin kan gemaakt worden door het beseffen van de waarheid dat het menselijk bestaan meer is dan lichamelijke gezondheid en stoffelijke overvloed. Wanneer wij een glimp gaan opvangen van het feit dat meer guldens, huizen of automobielen geen overvloed zijn, dat meer reizen geen ontspanning is, dat het afwezig zijn van ziekte nog geen gezondheid is, m.a.w. dat "Mijn Koninkrijk niet van deze wereld is", gaan wij in de juiste richting: het ontdekken van het gebied der Ziel.

Wij weten allen hoe wij stoffelijk kracht moeten gebruiken, zoals bij het opheffen van een gewicht met de kracht onzer spieren, of het uitoefenen van druk met onze armen of benen, en wij begrijpen ook hoe wij geestelijke druk kunnen uitoefenen met diepe gedachten of met onze persoonlijke wil.

Dat er een Zielekracht bestaat weten wij, maar dat deze kracht meer voor ons kan doen dan alle

stoffelijke en geestelijke kracht tezamen wordt slechts weinig vermoed. Misschien is een van de redenen van 's werelds gebrek aan belangstelling in dit geweldige onderwerp, dat dit grote krachten-reservoir dat in onze Ziel huist niet voor zelfzuchtige doeleinden kan worden gebruikt. Stelt u zich dat geweldige eens voor - een grote wonderbaarlijke kracht vlak bij de hand en zij kan nooit een zelfzuchtig doel dienen. Dat is het geheim waarom zo weinigen Zielsbewustzijn verwerven. Wij worden ons de aanwezigheid van de Ziel eerst gewaar, nadat wij onszelf bevrijd hebben van zelfzuchtige verlangens, en naarmate we er naar verlangen de belangen der mensheid te dienen, maken wij deze oneindige macht in ons tot een persoonlijk iets. Het is goed, natuurlijk en normaal dat wij een vol, gelukkig en welvarend leven leiden, maar dat kunnen wij zonder aan onszelf, aan onze voorziening of zelfs aan onze gezondheid te denken. Al wat wij voor ons welzijn nodig hebben, zal ons in groter overvloed dan wij aankunnen gegeven worden, wanneer wij de inspanning en het verlangen ernaar opgeven en steeds meer ons bewustzijn alleen richten op het vervullen van onze taak op aarde.

Wij zijn hier als onderdeel van een goddelijk plan. Wij zijn de Geest die zichzelf vervult en uitdrukt op een individuele wijze, en als wij willen leren onze gedachten van onszelf weg te houden en van de angst dat wij geen tehuis, of inkomen, of gezondheid zullen hebben, en als wij de Geest door of als ons zijn bestemming laten vervullen, zullen wij werkelijk zien dat alle

dingen ons zullen worden geschonken. De Bijbel is letterlijk waar, wanneer hij zegt: "Want de aarde en haar volheid is des Heren" en "Zoon - ... al wat Ik heb is het uwe." Het is dus niet nodig ook maar één angstige gedachte te hebben voor ons welzijn. Naarmate wij onszelf vergeten en een toestand van ontvankelijkheid aanleren worden wij zelf vervuld van Zielskracht, Zielsbewustzijn en Zielebronnen, terwijl ons leven het gezelschap ervaart van mannen en vrouwen die eveneens van de Ziel vervuld zijn en de vreugde van hun ontdekkingen met ons delen.

De Geest die in Christus Jezus huisde is niet veraf, evenmin is hij de Geest van slechts enkele grote godsdienstige leiders; de geest die in Christus Jezus woonde is ook uw Geest en Hij staat klaar zich aan u mede te delen als u slechts uzelf wilt vergeten en ontvankelijk wordt voor de goddelijke wijsheid in u. De hulpbronnen der Ziel toeven aan de deur van uw bewustzijn, bereid om u meer te geven dan u aannemen kunt, maar niet om een persoonlijke of zelfzuchtige wens te vervullen. Deze verkeerde wensen zijn de struikelblokken op de weg van onze geestelijke ontplooiing, en wij moeten er niet aan denken om met geestelijke krachten persoonlijke en zelfzuchtige doeleinden na te jagen. Het lied van de Ziel is vrijheid, vreugde en eeuwige zaligheid; het lied van de Ziel is liefde voor de hele mensheid; het lied van de Ziel bent u.

Waarom verwerven wij zo langzaam onze bevrijding van ziekte, disharmonie en andere stoffelijke

omstandigheden? Omdat wij niet bij machte zijn de grote omwenteling te begrijpen dat de dwaling geen werkelijkheid bezit.

Zoveel aandacht hebben wij gegeven aan het feit dat het geloof in God iets voor ons zou doen, of dat het geloof in een genezer of een leraar ons zou helpen, dat wij de grote waarheid - dwaling is niet werkelijk - over het hoofd hebben gezien dat er geen stof bestaat.

Van natuurkundigen en metafysici leren wij dat wat stof genoemd werd een verkeerde interpretatie is van de Geest. De Geest is God en God is Geest, dus al wat bestaat is geestelijke substantie; welke naam of welke aard het eindelijk begrip eraan toekent.

God is de Geest van het individu, dus het enige wat tot ons komen kan als persoon, voorwerp of omstandigheid, komt tot ons als Geest, in de Geest en door de Geest, en God, Geest, is de Ziel van het individu; God, Beginsel is de wet van alle handeling; God, Geest, is de substantie van alles waarvan wij ons bewust zijn.

Door verkeerde opvoeding, die de eindige zin vormt, zijn wij er toe gekomen angst te hebben voor bepaalde individuen, voorwerpen en omstandigheden, en realiseren ons niet dat zij, daar ze langs de weg van het bewustzijn tot ons komen, Godwezen, Geest-substantie zijn.

Het stoffelijk bewustzijn is de verkeerde eindige zin die heelal en mens beperkt ziet, als

zijnde goed en kwaad. Geestelijk bewustzijn is ervan bewust zijn dat het individu God-wezen is, en alleen de Geest bezit die God en het lichaam des Geestes is. Het ziet het hele heelal als Geest-openbaring en door het goddelijk Beginsel bestuurd. Geestelijk bewustzijn is het vermogen om over de verschijnselen heen de blik te richten op de Werkelijkheid. Het is de erkenning en realisatie, dat alles wat wij tegenkomen, in en uit God, ons enige bewustzijn, is.

Geestelijke bewustzijn overwint of vernietigt de stof of de stoffelijke omstandigheden niet, maar weet dat de omstandigheden die de eindige zin het voortovert niet bestaan. Het vertaalt het verschijnsel voor ons en onthult de ware aard van datgene wat verschijnt.

Geestelijke kracht gaat uit van de Ziel - uw Ziel, mijn Ziel.

Zij is onpersoonlijk en onpartijdig. Een ieder kan de vensters van zijn Ziel openen en de oneindige heerlijkheid aanschouwen van een wereld die ver boven het heelal der zinnen uitgaat. Veel groter dan wat wij ooit gezien of gehoord hebben is de wereld van de Ziel, de wereld die door de geestelijke zin wordt gezien. Wij weten dat het niet-verlichte denken het heelal als stoffelijk ziet, terwijl het verlichte bewustzijn het heelal als geestelijk ziet en begrijpt.

De ontwikkeling van onze geestelijke zin of zielekrachten is geenszins onpractisch. Dit

opgeheven bewustzijn stelde Mozes in staat zijn volk uit de slavernij en door de Rode Zee te voeren naar de bewustwording van de overvloed. Door Jezus genas het de menigte van haar ziekten, voedde de scharen met werkelijk voedsel en wekte de doden op. Door Paulus hief het een deel der mensheid boven de diepste smarten en vervolgingen uit tot het Christus-bewustzijn en de geestelijke vrijheid.

Voorzover wij weten liet Jezus geen geschriften na, en toch vormt zijn leer de grondslag van de zedelijke normen van het grootste deel onzer wereld. Vele andere Zieners hebben enkel het tot hun eigen volgelingen gesproken Woord nagelaten, en toch zijn door hun eigen kracht deze boodschappen door talloze eeuwen heen levende wateren geworden. De wijsheid der eeuwen, geuit door geestelijk verlichte mannen en vrouwen die er nooit van droomden dat hun gedachten de aardbol zouden omspannen en het leven en gedrag van mensen zouden beïnvloeden, wordt niet door tijd of plaats beperkt.

De Christus-gelijke gedachten die hun bewustzijn vervullen gaan van hen uit zoals de kringen van een in het water geworpen steen zich steeds verder verspreiden, totdat zij de hele mensheid omvatten.

Ja, geestelijk bewustzijn is praktisch.

Ons verlangen naar overvloed moet een verlangen zijn naar overvloed voor anderen, voordat wij de genade die Gods gave is kunnen ervaren.

Meditatie is de deur naar het gebied van de Ziel en bezieling is de Weg. Als wij iedere morgen, middag en avond vijf of tien minuten eraf leren nemen om rustig neer te zitten met "luisterend" oor, als wij in onszelf keren en leren wachten op "de kleine zachte stem", verwerven wij de gewoonte der meditatie en bekwamen wij ons in haar techniek, totdat de bezieling ons in bezit neemt en ons leidt naar de veilige haven onzer Ziel. Dit is het begin van onze wedergeboorte en hier leren wij de nieuwe taal des Geestes. Het Leven begint een nieuwe zin te krijgen.

H O O F D S T U K 6 **MEDITATIE** Mediteren is "de geest vestigen op; onafgebroken denken over; beschouwen; zich overgeven aan voortdurend en beschouwend denken; geestelijk bij iets vertoeven; bepeinzen en overdenken." In de taal des geestes is meditatie gebed. Waarachtig gebed of meditatie is geen denken over onszelf of over onze problemen, maar het overdenken van God en zijn werkzaamheid, van de aard van God en die van de wereld die God geschapen heeft.

Een iegelijk zou zich dagelijks enige ogenblikken moeten terugtrekken naar een rustig plekje om te mediteren. In deze periode zou hij zijn denken moeten richten op God en zijn eigen begrip over God moeten nagaan, en zoeken naar een dieper begrip van de aard van de Geest en van zijn oneindige openbaringsvormen. Hij moet er wel voor waken geen van zijn ziekten of andere problemen in zijn meditatie te betrekken. Deze bijzondere ogenblikken moeten gereserveerd,

gewijd en geheiligd worden door gedachten over God en zijn heelal.

Daar God de Geest en de Ziel van iedere enkeling is, is het ons allen mogelijk ons af te stemmen op het koninkrijk Gods en de goddelijke boodschappen en zegeningen van de ene oneindige Liefde in ontvangst te nemen. De genade Gods die wij in deze ogenblikken van meditatie of gebed ontvangen, wordt tastbaar voor ons bij de vervulling van onze z.g. menselijke behoeften. Indien wij ons bewustzijn niet openstellen voor het ontvangen van geestelijk inzicht moet het ons niet verrassen, indien wij het geestelijk goede niet in ons dagelijks leven ervaren, en er bestaat geen andere manier om ons bewustzijn te openen voor het gebied van de Ziel dan door meditatie of gebed, door de dingen die Godes zijn te overdenken. "Standvastigen zin bewaart U in volkomen vrede." De hele dag zijn onze gedachten gericht op de werkzaamheid der menselijke ervaring, op de zorg voor het gezin, op plichten, op het levensonderhoud, op sociale en gemeenschapszaken en soms wel op grotere staatszaken. Is het dan niet natuurlijk dat wij ons overdag of 's avonds enige tijd terugtrekken in ons innerlijk bewustzijn, dat de tempel Gods is, en daar verwijlen bij de dingen Gods? Bovenal moeten wij het gevoel van ontvankelijkheid ontwikkelen, zodat wij ons meer bewust worden van de aanwezigheid Gods in Zijn heilige tempel, die ons bewustzijn is. In de verborgenheid van de Allerhoogste, die het Heilige der heiligen is, ons eigen innerlijk bewustzijn, ontvangen wij verlichting, leiding,

wijsheid en geestelijke kracht. "In stilheid en vertrouwen zal mijn sterkte zijn." Als wij leren luisteren naar de "zachte stille stem" opent de Geest Gods ons bewustzijn voor de onmiddellijke gewaarwording van het geestelijk Goede. Wij worden vervuld met de goddelijke energiën van de Geest, verlicht door het licht der Ziel, verfrist door de wateren des Levens en gevoed door het vlees dat onvergankelijk is.

Dit geestelijk voedsel wordt nooit gerantsoeneerd voor hen die God leren ontmoeten in de tempel van hun wezen.

Om Gods genade te kunnen ontvangen, moeten wij ons terugtrekken uit de wereld der zinnen, leren de stoffelijke zinnen het zwijgen op te leggen en gehoor vinden bij God. God moet een levende werkelijkheid voor ons worden, een goddelijke tegenwoordigheid, een Heilige Geest in ons, en dit kan alleen als wij hebben leren mediteren, bidden en overdenken.

Door meditatie worden wij ons bewust van Christus' tegenwoordigheid, en deze gewaarwording blijft ons dag en nacht bij tijdens ons menselijk bestaan. Deze gewaarwording doordringt onze gehele ervaring en doet iedere onderneming bloeien Dit bewustzijn van Christus' tegenwoordigheid is een licht voor onze voet en een richtsnoer voor onze aspiraties. Deze tegenwoordigheid gaat voor ons uit om de kromme wegen recht te maken. Het is de kwaliteit van ons bewustzijn die maakt dat anderen ons begrijpen en waarderen.

Bij het 's morgens ontwaken en bij voorkeur voor het opstaan doet u het beste uw denken te richten op de realisatie "ik en de Vader zijn één"; "Zoon - ... al het mijne is het uwe" en "de plaats waarop u staat is heilige grond"; en dan de zin dezer woorden zich te laten ontplooiën vanuit uw eigen bewustzijn. Bouw in u de overtuiging op dat u één bent met de Vader, met het universele Leven, de universele Geest, het universele Bewustzijn. Voel de oneindigheid van het Goede in u, wat een bewijs is van uw eenheid met de oneindige bron van uw zijn.

Zodra u iets in u voelt opkomen, een gevoel van vrede, of de aandrang van het goddelijk leven, sta dan op en maak u klaar voor de dag. Zit nog even neer en denk aan uw eenheid met God, voordat u uw woning verlaat.

De golf is één met de zee, ondeelbaar en onafscheidelijk. Al wat de zee is, is ook de golf en al de kracht, al de energie, al de sterkte, al het leven, al de substantie van de zee openbaart zich in iedere golf. De golf heeft toegang tot alles wat eronder zit, want in werkelijkheid is de golf de zee, zoals de zee de golf is, onafscheidelijk, ondeelbaar, één. En bedenk juist nu dat er geen punt bestaat waar de ene golf eindigt en de andere begint, zodat de eenheid van de golf met de zee in zich sluit de eenheid van alle golven onderling.

Zoals een golf één is met de zee, bent u één met God. Uw eenheid met het universele Leven omvat

uw eenheid met iedere individuele uiting van het Leven, uw eenheid met de goddelijke Geest uw eenheid met iedere idee van de Geest. Zoals Gods oneindigheid in u opwelt en allen zegent met wie u in aanraking komt, zo welt in ieder ander op aarde iets op voor u. Niemand maakt u deelgenoot van iets dat van hen zelf is, maar al wat zij hebben is van de Vader, al wat u hebt is van de Vader en u deelt dit met de hele wereld. U bent één met de Vader, met het universele Bewustzijn, en u bent één met ieder geestelijk denkbeeld waarvan dit Bewustzijn zich bewust is.

Dit is een geweldige gedachte zo u ze kunt vatten. Het betekent dat uw belang het belang van iedere enkeling in de wereld is; ;het betekent dat hun belang uw belang is; het betekent dat wij geen belang los van elkander hebben, zoals wij geen belang hebben dat buien God omgaat; het betekent werkelijk dat al wat de Vader bezit het onze is en dat al wat wij hebben ieder ander ten zegen dient, zoals alles wat zij hebben ons ten zegen strekt, en dat alles ter ere Gods.

Deze idee nu moet zich op oorspronkelijke wijze in u ontplooien.

Zij moet zich stukje voor stukje en dag na dag op verschillende wijze ontwikkelen en steeds met een dieper zin, omdat de denkbeelden van de Geest oneindig zijn. U ziet hoe een boom vele takken heeft en hoe al deze takken verbonden zijn met de stam van de boom en daardoor met de wortels en dat de wortels verbonden zijn met de

aarde en al wat de aarde bezit tot zich trekken. En ook dat iedere tak niet alleen één is met de gehele boom, maar ook met iedere andere tak, verbonden delen van één geheel. Als u dit idee van uw eenheid met God, en van uw eenheid met iedere individuele geestelijke gedachte overdenkt, zullen nieuwe ideeën van deze aard zich in u ontplooien, nieuwe voorbeelden, oorspronkelijke voorbeelden en symbolen. Tegen de tijd dat u deze morgenmeditatie besluit, zult u werkelijk de tegenwoordigheid Gods in u voelen, de goddelijke energie van de Geest, het opborrelen van een nieuw leven in u, en ook dit zal weer tot andere gedachten leiden.

Wanneer u de ene plek verlaat om naar een andere te gaan, zoals van uw huis naar kantoor, of van uw kantoor naar de kerk, of terug naar uw huis, verwijl dan een ogenblik bij de gedachte dat de Tegenwoordigheid voor u uit is gegaan om de weg te bereiden en dat diezelfde goddelijke Tegenwoordigheid achterblijft als een zegen voor allen die daar voorbij komen. In het begin vergeet u dit misschien vele malen op een dag, maar door uw geheugen wat op te frissen zult u bemerken dat dit een vast gewoonte van uw bewustzijn wordt en u zult u nooit meer verplaatsen zonder te denken aan de goddelijke Tegenwoordigheid voor en achter u, en op deze wijze zult u bemerken het Licht der wereld te worden.

Een van de onderwerpen die ons de laatste jaren sterk bezighouden is de vrede, en wij kunnen geen vertrouwen hebben in enige blijvende vrede

die berust op door mensen geformuleerde documenten of door mensen gestichte organisaties. Zeker, ze zijn niet zonder nut en vormen een noodzakelijke schrede, evenals de Tien Geboden noodzakelijk waren totdat de Bergrede ze verving door een hoger inzicht. u hebt de Tien Geboden niet nodig omdat u geen vermaning om niet te stelen, te liegen of te bedriegen van node hebt; evenmin hebt u behoefte aan een bedreiging met straf om u eerlijk, rein en zuiver te houden, maar de Tien Geboden zijn noodzakelijk voor hen die nog geen gerechtigheid om der gerechtigheid wille hebben geleerd. Op dezelfde wijze heeft de wereld grote behoefte aan een soort menselijke organisatie en een of ander document om een of andere vorm of een zekere mate van vrede in de wereld te handhaven.

Maar de werkelijke, de blijvende vrede, zal enkel komen zoals ze tot u als enkeling is gekomen; door het inzicht dat u niets nodig hebt van wat een ander bezit en er dus niets is om oorlog om te voeren.

Al wat de Vader heeft is het uwe, wat kunt u nog meer wensen? In feite zoudt ge, als mede-erfgenaam met Christus van God, iedere dag vijfduizend mensen kunnen spijzigen, zonder er ooit aan te denken waar het voedsel vandaan moet komen.

Wanneer de hele mensheid in dit bewustzijn komt te verkeren, zullen er geen oorlogen meer zijn, geen wedijver, geen strijd.

Naarmate u in het volle bewustzijn van uw ware wezen komt, straalt u het uit in een groter gevoel van harmonie, gezondheid en succes, en één voor één trekt u anderen aan die dezelfde weg zoeken. Op deze wijze zullen alle mensen ten slotte het Koninkrijk der Hemelen binnengeleid worden.

H O O F D S T U K 7 **GEBED** U bidt wel, maar u ontvangt niet, doordat u verkeerd bidt" zegt de apostel Jacobus. Hebt u hieraan wel eens gedacht, wanneer u enige tijd had gebeden, en geen antwoord op uw gebed kreeg? "U bidt verkeerd". Dat is de reden.

Wanneer het gebed berust op het geloof dat er een onvervulde behoefte bestaat, een onbevredigd verlangen, is het nooit in harmonie met het ware gebed. Een gebed waarin God gevraagd wordt iets te doen, iets te zenden, in iets te voorzien of iets te genezen, heeft evenmin kracht.

Soms meent men dat God een kanaal behoeft, waardoor ons gebed vervuld kan worden: en dit brengt ons er toe buiten onszelf het antwoord te zoeken. Ook menen wij soms dat wat wij nodig hebben tot ons kan komen en dus zien wij uit naar de persoon of de positie waardoor het komen zal. Ook steunen wij soms op een genezer of een leraar als het kanaal waardoor de genezing komen zal. "U bidt verkeerd." Ieder geloof dat ons doet aannemen dat al wat wij zoeken overal te vinden is behalve in *onzelf*, in ons eigen bewustzijn, is de slagboom die ons van onze eigen harmonie scheidt.

Waar gebed wordt nooit gericht tot een Wezen buiten onszelf, en evenmin verwacht het iets van buiten ons eigen wezen. "Het Koninkrijk Gods is in u" en daar moet al het goede worden gezocht. Daar wij God erkennen als de werkelijkheid van ons wezen, weten wij dat al het Goede in dit Wezen, uw wezen en mijn wezen, ligt besloten. God is de substantie van ons wezen en dus zijn wij eeuwig en harmonisch. God is het Leven, en dit Leven houdt zichzelf in stand. Hij is onze Ziel en wij zijn zuiver en onsterfelijk. God is de Geest van de enkeling en dat vormt de intelligentie van ons wezen.

Strikt genomen bestaat God niet, en ook u niet, maar God openbaart zich steeds *als* u en dat is de eenheid die u zeker maakt van het oneindig goede. God is het Leven, de Geest, het Lichaam en de Substantie van het individuele wezen, dus kan er niets aan een enkeling worden toegevoegd, en waar gebed is de voortdurende erkenning van deze waarheid.

Een bewust gewaar-zijn van ons ware wezen - van de oneindige aard en het oneindige karakter van ons eigen wezen - is ook gebed.

In dit bewustzijn richten wij, in plaats van in gebed te zoeken, te vragen, te wachten, ons denken naar binnen en luisteren naar "de stille zachte stem" die ons verzekert dat zelfs voor wij vroegen onze Vader onze behoeften kende en vervulde. Dit is het grote geheim van het Gebed, dat God alles in allen is, en Zich immer

openbaart.

Er bestaat geen ongeopenbaard goed of God. Wat wij schijnen te zoeken is altijd in ons aanwezig en reeds geopenbaard, en deze waarheid moeten wij kennen. Al het goede is reeds en wordt onafgebroken geopenbaard. *De erkenning van deze waarheid is verhoord Gebed.*

Onze gezondheid, rijkdom, arbeid, harmonie, enz. zijn dan niet afhankelijk van een of andere ver-verwijderde God, zijn nooit afhankelijk van een kanaal, een persoon of een plaats, maar zijn eeuwig vlakbij, alomtegenwoordig, in ons eigen bewustzijn, en de erkenning van dit feit is verhoord Gebed. "Ik en de Vader zijn één" en dit verklaart de volkomenheid van het individu.

Strikt genomen bestaan God én u niet. u kunt onmogelijk goed bidden zolang deze waarheid niet wordt begrepen. Gebed wordt louter blind geloof, of meer een aanvaarden dan een begrijpen, wanneer wij onze werkelijke verwantschap met de Godheid niet kennen. Het is ons bewuste gewaarzijn van de eenheid van het Zijn - de eenheid van Leven, Geest, Waarheid, Liefde - dat leidt tot verhoord gebed. Het is de voortdurende erkenning van ons leven, onze geest, onze substantie en onze werkzaamheid als de openbaring van het God-zijn dat waar gebed uitmaakt. Indien wij dit God-zijn identificeren als de enige werkelijkheid van ons individueel bestaan, zijn wij bij machte onszelf te begrijpen als de vervulling van God, als de volkomenheid en volmaaktheid van zijn, alles

omvattend, onsterfelijk en goddelijk. De erkenning dat de goddelijkheid van ons individueel wezen Gods alheid omvat en besluit, is waar gebed, is gebed dat altijd wordt verhoord. Het corrigeren van de mening dat wij altijd gescheiden zijn van wat goed voor ons is, is de kern van waar Gebed.

Wat ik zoek, ben ik. Van welk goede ik ook geloofd moge hebben dat het los van mij staat, het is in feite een onlosmakelijk deel van mijn wezen. Ik besluit, belichaam en omvat in mijzelf, in mijn bewustzijn, de werkelijkheid Gods, die de oneindige gezondheid, rijkdom en harmonie van mijn wezen is. Het bewuste gewaarzijn van deze waarheid is waar gebed.

Ondanks de uitdrukking van Gods Alheid als een volmaakt individu, doemen voortdurend in 's mensen ervaring de ziekten op die een beroep op ons begrijpen van het gebed nodig maken. Wat is de aard van dwaling, zonde, ziekte? Hoe kunnen zij bestaan *terwijl God Alles-in-allen is*? Zij bestaan niet en kunnen niet bestaan, ondanks het optreden van pijn en smart.

De Bijbel openbaart ons de grondwaarheid van het zijn, nl. dat "God alles zag wat Hij gemaakt had en zie, het was zeer goed." In dit Al-goede dat God maakte is er niets dat "bezoedelt .. of een leugen is." En er bestaat geen ander scheppend Beginsel. Het wordt dus duidelijk dat al wat zich als dwaling, zonde, ziekte, pijn en disharmonie voordoet, een waan is, een luchtspiegeling, niets.

Laten wij dus als onderdeel van ons gebed bedenken dat God alles maakte (ontwikkelde) dat gemaakt werd, en in dit heelal van God bestaan alleen de Al-tegenwoordigheid en Al-macht van God, goddelijke Liefde; wat dus op een bepaald ogenblik ons dwaling toeschijnt, is een verkeerd begrip van de Werkelijkheid.

Er komt een tijd in onze ervaring waarin de goddelijke inspiratie aan het individuele bewustzijn een bestaanstoestand openbaart, die vrij is van sterfelijke omstandigheden en meningen. Dan leven wij niet langer een leven van geestelijke bevestigingen en ontkenningen, maar ontvangen van de Geest voortdurend openbaringen der Waarheid. Soms komt dit door geen ander kanaal dan ons eigen denken, maar ook wel door een boek of een lezing of een dienst door het goddelijk Bewustzijn geschonken. Ongeacht het kanaal waardoor het schijnbaar moge komen, is het de Geest die zichzelf aan het individuele bewustzijn openbaart.

Naarmate wij ons meer en meer bewust worden van onze eenheid met de universele of Christus-Geest brengen alle verlangens of behoeften die in ons opkomen hun vervulling van iedere gerechtvaardigde gedachte en wens met zich. Is het dan niet duidelijk dat er geen inspanning nodig is om onze eenheid met de Geest "in den beginne" tot stand gebracht door de band die er eeuwig tussen God en zijn geopenbaard wezen bestaat, te doen blijken of te handhaven? Het bewustzijn van deze waarheid is de verbindende

schakel met het goddelijk Bewustzijn.

Voor velen betekent gebed smeken en vragen aan een God die ergens in een plaats, de Hemel genaamd, vertoeft. Dat dit gebed zo algemeen gefaald heeft in het verwerklijken van zijn doeleinden, moet wel bewijzen dat dit geen gebed is en dat de God tot wie men bidt er niet is om te luisteren. Het menselijk denken zag tenslotte in dat op zulke gebeden geen antwoord kwam en ging zoeken naar de ware God en de juiste opvatting van het gebed. Dit leidde tot een openbaring van de Waarheid, zoals die begrepen en beoefend werd door Christus Jezus en vele vroegere boodschappers.

Hier leert u dat "het Koninkrijk Gods in u is", en het gebed dus innerlijk tot dat punt in het bewustzijn gericht moet worden waar het universele Leven, God, geïndividualiseerd wordt als u of ik. Wij leren dat God de wereld in den beginne schiep (ontplooid) en dat zij "goed was". Daar het heelal goed was, moest het onvermijdelijk volledig, harmonisch en volmaakt zijn, zodat ons gebed geen smeken om het goede wordt, maar de verwerklijking van de alomtegenwoordigheid van het goede, en dus onthult het hogere begrip het gebed als de bevestiging van het goede en de ontkenning van het bestaan van dwaling als Werkelijkheid.

Wanneer het bevestigende gebed uitloopt op het gebruik van formules, heeft het een neiging terug te vallen tot het ouderwetse geloofs-gebed en daardoor zijn kracht te verliezen. Wanneer

echter iemands gebed bestaat uit spontane en oprechte bevestigingen van Gods oneindigheid en van de harmonie en volmaaktheid van zijn openbaring, nadert men inderdaad het absolute in het gebed, d.w.z.

gemeenschap met God.

Vóór onze verlichting in de Waarheid baden wij voor zaken en personen. Wij joegen een persoonlijk doel na. Met zijn grote visie schreef Emerson: "Gebed dat hunkert naar een speciaal goed dat minder is dan alle goed, is misdadig." En vervolgens omschrijft deze wijze het gebed elders voor ons: "Gebed is de beschouwing der levensfeiten vanuit het hoogste standpunt. Het is de alleenspraak van een aanschouwende en jubelende Ziel. Het is de geest Gods die zijn werken goed noemt.. Zodra de mens één is met God, bedelt hij niet". Het gebed mag niet worden opgevat als tot God gaan om iets te verkrijgen, want,, zoals Emerson besluit: "Het gebed als middel ter bereiking van een persoonlijk doel, is gemeenheid en diefstal." We weten nu wat gebed niet is en hebben al een glimp opgevangen dat gebed de vereniging is van ons zelf, de individuele Ziel, met God, de universele Ziel. In werkelijkheid zijn deze beide niet twee, doch één, maar het bewust-zijn van deze waarheid maakt de vereniging of eenheid uit, d.w.z. waar gebed.

Jezus zei: "Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld", en dit moeten wij bedenken als wij bidden. Naar God gaan met een herinnering, een

eis, een verlangen van deze wereld, kan geen vrucht opleveren. Wanneer wij ons heiligdom van de Geest binnengaan, moeten wij alle wereldse wensen, behoeften en ontberingen buiten laten. Wij moeten "deze wereld" laten vallen en slechts met één denkbeeld tot God gaan - gemeenschap met God, vereniging of eenheid met God. Wij moeten niet bidden om gewin, om verandering of verbetering.

Gebed, d.w.z. bewuste eenheid met God, brengt altijd harmonie, vrede, vreugde en welvaart te voorschijn. Het is niet zo dat de Geest de stof of het stoffelijk heelal voortbrengt, of genest, of verbetert, maar dat wij tot een hoger bewustzijn stijgen, tot daar waar minder stof is en dus minder tweedracht, ziekte of gebrek.

Gemeenschap met God is waar gebed. Zij is de ontplooiing in het individuele bewustzijn van zijn Tegenwoordigheid en Macht, en zij maakt u "geheel gezond." Gemeenschap met God is in werkelijkheid luisteren naar de "stille zachte Stem". In deze gemeenschap, of dit gebed, spreekt u geen woorden tot God, maar het bewustzijn van Gods tegenwoordigheid wordt ervaren als het tot u komen van Waarheid en Liefde die de innerlijke God over u uitstort. Zij is een heilige staat, die ons niet meer verlaat waar zij ons ook vindt.

H O O F D S T U K 8 **BOVENZINNELIJKE GENEZING**
Genezingen zijn altijd in overeenstemming met ons begripen van de waarheid omtrent God, de mens, de idee, het lichaam. Genezing heeft niets

uitstaande met iemand "daar buiten", die wij patiënt noemen. Wanneer iemand om geestelijke hulp of genezing vraagt, eindigt daar hun rol in wat volgt, totdat zij hun z.,g. genezing erkennen. De z.g. patiënt, de oorzaak van de ziekte of haar aard, gaan ons niet aan en evenmin zijn zonden en angsten. Wij hebben enkel iets te maken met de Waarheid van het zijn - de waarheid omtrent God, mens, idee, lichaam. De werkzaamheid van deze waarheid in ons bewustzijn is de Christus, de Zaligmaker, of genezende invloed.

Het onvermogen tot genezen is het gevolg van veel verkeerde kennis van de waarheid omtrent God, mens, idee en lichaam en deze verkeerde kennis stamt hoofdzakelijk uit orthodoxe godsdienstige opvattingen. die nog niet uit ons denken verwijderd zijn. Slechts weinigen beseffen in hoe sterke mate zij nog verblind worden door bijgelovige orthodoxie.

Er bestaat slechts één antwoord op de vraag: Wat is God, en dat is IK BEN. God is de Geest, het Leven van het individu. Iedere innerlijke aarzeling of reserve ten aanzien hiervan moet ten slotte tot mislukking leiden. Er bestaat maar één universeel IK, of dit nu wordt uitgesproken door Jezus Christus of door Meneer X. Toen Jezus openbaarde: "Wie Mij aanschouwt, aanschouwt Hem die Mij gezonden heeft", sprak hij een universele Waarheid, een universeel Beginsel uit. Daarover mag geen verschil van mening bestaan. u begrijpt deze waarheid, of u begrijpt ze niet - en is dit laatste het geval

dan behoeft u niet verder te zoeken naar een reden voor het mislukken van genezing. De openbaring van Jezus de Christus is duidelijk: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven". Tenzij u dit als een beginsel kunt aanvaarden, d.w.z. als de waarheid omtrent uzelf en ieder individu, hebt u geen fundament om op te staan. Dit is de Waarheid: God is de Geest en het Leven van iedere enkeling. God is de enige "IK" Hierop volgt de vraag : "Wat is de mens?" en het antwoord is: de mens is de idee, het lichaam, de manifestatie. Mijn lichaam is idee- of manifestatie. Zo ook mijn zaken, mijn huis, mijn rijkdom - zij bestaan als idee, als manifestatie, als uitdrukking, als weerspiegeling. Om deze reden en om geen enkele andere is mijn lichaam het precieze beeld en de precieze gelijkenis van mijn bewustzijn en weerspiegelt of drukt uit de hoedanigheden, het karakter en de aard van mijn bewustzijn van het bestaan.

Zover begrijpen wij dus dat "IK" God ben, dat God de Geest en het Leven van het individu is, dat mijn lichaam bestaat als Gods idee. God, of IK BEN, is universeel, oneindig, almachtig en alomtegenwoordig; het idee-lichaam is dus eveneens onvernietigbaar, onvergankelijk eeuwig. Het werd nimmer geboren en zal nooit sterven.

Ik zal nooit zonder het bewuste gewaar-zijn van mijn lichaam wezen; dus ik zal nooit zonder mijn lichaam zijn.

Wanneer wij met onze ogen de wereld overzien,

zien wij niet onze lichamen, zien wij niet dit oneindig goddelijke idee-lichaam, wij zien een min of meer universeel *begrip* van deze idee. Als we een gezond lichaam zien, een mooie bloem of boom, zien wij een goed begrip van het idee-lichaam bloem, boom. Wanneer wij een verouderend, ziek lichaam, een verwelkte bloem of een verdorde boom zien, aanschouwen wij een dwaalbegrip van de goddelijke idee. Wanneer wij onze begrippen van idee, lichaam, manifestatie verbeteren, noemen wij dit *genezing*. Feitelijk is er niets gebeurd met de z.g. patiënt of zijn lichaam - de verandering is gekomen in zijn bewustzijn en wordt zichtbaar als een verbeterd geloof of genezing. Om deze reden moet alleen de genezer de verantwoordelijkheid voor de genezing op zich nemen en de schuld bij niet-genezing nooit op de persoon die om hulp vroeg afschuiven. *Dat individu* is IK BEN, Leven, Waarheid en Liefde, en zijn lichaam bestaat als een volmaakte, geestelijke, eeuwige, harmonische idee, alleen onderworpen aan de wetten van Beginsel, Ziel, Geest - en het is ons voorrecht, onze plicht en onze verantwoordelijkheid deze waarheid te leren kennen, en de waarheid zal een ieder vrijmaken die zich tot ons wendt.

Als individueel, oneindig, geestelijk bewustzijn, belichaam ik mijn heelal, belichaam of omvat ik idee-lichaam, huis, werkzaamheid, inkomen, gezondheid, rijkdom, kameraadschap, en deze zijn enkel onderworpen aan de geestelijke wet en aan het geestelijk leven. Het lichaam handelt niet zelfstandig, het wordt harmonisch bestuurd door geestelijke macht. Wanneer het

lichaam disharmonisch, niet-actief, te actief, veranderlijk, pijnlijk schijnt te zijn, wordt steeds aangenomen dat het lichaam zelf-werkend is, dat het uit zichzelf de macht bezit om zich te bewegen, of niet te bewegen, pijn te hebben, ziek te zijn of te sterven. Dit is niet waar. Het lichaam is niet zelf-werkend. Het bezit geen eigen intelligentie of werkzaamheid.

Iedere handeling is Geestes-werkzaamheid, dus almachtige, goede werkzaamheid. Wanneer wij deze Waarheid kennen, reageert het lichaam op deze kennis of dit begrijpen der Waarheid. Dan treedt er geen verandering op in het lichaam, omdat er nooit een dwaling was. Het ruilt alleen een begrip in tegen de waarheid die reeds bestaat, altijd bestaan heeft en bestaan zal. Bedenk dat er geen patiënt "daar buiten" bestaat en dat er geen lichaam is dat genezen, verbeterd of veranderd moet worden. Het is altijd een verkeerd begrip een verkeerde mening die in het individuele denken rechtgezet moet worden.

Wanneer wij gaan inzien dat het lichaam niet zelf-werkend is, dat het alleen reageert op een prikkel van de Geest, kunnen wij de z.g. niet-harmonische lichaamstoestanden verwaarlozen en vasthouden aan de waarheid dat het Leven zichzelf altijd harmonisch, volmaakt en eeuwig openbaart als de goddelijke idee, het goddelijk lichaam.

Het inzicht dat IK BEN - individueel oneindig geestelijk bewustzijn dat iedere goede idee belichaamt en harmonisch bestuurt - brengt

gezondheid voort, harmonie, een tehuis, arbeid, erkenning, vrede, vreugde en gezag. Het inzicht dat dit voor ieder individu geldt verstoort de illusie van haat, vijandschap, tegenstand, enz.

Dit maakt u ook tot een behandelend genezer, leraar, of u al dan niet bij wijze van beroep aan het werk deelneemt.

Wij komen er nu aan toe onze orthodoxe bijgelovigheden onder de ogen te zien en ze te laten schieten. Werd Jezus door God in de wereld gezonden om haar te redden van zonde, ziekte of slavernij? Neen, God, het oneindige Beginsel, het Leven, de Waarheid, en de Liefde, kent geen dwaling, geen kwaad, geen zonde en geen zondaar.

Jezus verstond dit zo duidelijk dat dit verstaan de Zaligmaker, Genezer, Leraar werd, zoals het dit ook in u zal worden. *De werkzaamheid der waarheid in het individuele bewustzijn is de enige Christus.* Geen enkele persoon is ooit de Christus. De werkzaamheid der Waarheid in het individuele bewustzijn vormt de enige Christus, de altijd-tegenwoordige Christus, die was "voor Abraham was". De werkzaamheid der waarheid in het bewustzijn van Boeddha openbaarde dat de aard van zonde, ziekte en dood een illusie was, een waan. De werkzaamheid der Waarheid in het bewustzijn van Christus Jezus openbaarde het niets-zijn der stof; het ontplooidde zich tot een Genezend Bewustzijn, waarvoor zonde en ziekte verdwenen en de dood overwonnen werd. Ieder dwaalbegrip, hetzij betreffende lichaam of zaken, gezondheid of kerk, moet verdwijnen als

de juiste idee erover in het individuele en collectieve bewustzijn haar intrede doet.

En wat is dan onbevleete ontvangenis of geestelijke geboorte? Het ontwaken in het individuele bewustzijn van de werkzaamheid der Waarheid of de Christus-idee. Zij kwam in Jezus op als de openbaring: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven", "Ik ben de opstanding en het leven", "Wie Mij aanschouwt, aanschouwt Hem die Mij gezonden heeft." De werkzaamheid der Waarheid in mijn bewustzijn, mijn Christus, openbaart dat ik een individu ben, oneindig, geestelijk bewustzijn dat mijn heelal belichaamt, mijn lichaam, mijn gezondheid, mijn rijkdom, mijn praktijk, mijn inkomen, mijn tehuis, mijn kameraadschap, mijn eeuwigheid en mijn onsterfelijkheid in zich sluit.

Laat de werkzaamheid der Waarheid in uw bewustzijn uw eerste en laatste en enige zorg zijn, en uw Christus zal zich op een individuele, oneindige manier openbaren.

Er bestaat geen kwaad. Laten wij dus ophouden met tegenstand te bieden aan de bijzondere tweedracht of disharmonie van het menselijk bestaan waarmee wij nu geconfronteerd worden. Deze schijnbare disharmonie zal verdwijnen als wij bij machte zijn onze strijd ertegen op te geven. Wij kunnen dit enkel in zoverre wij inzien dat het heelal geestelijk van aard is. Daar dit een feit is, is het duidelijk dat hemel noch aarde een dwaling van welke soort ook kan bevatten, en dus ziet het niet-verlichte denken

dwaling daar waar God doorheen schijnt,
tweedracht waar harmonie heerst, haat waar
liefde woont, angst waar in werkelijkheid
vertrouwen is.

Het werk dat wij ondernomen hebben is het besef
dat wij individueel, oneindig, geestelijk
bewustzijn zijn en in onszelf alle goed
besluiten. Dit is het lied dat wij zullen
zingen, de boodschap die wij zullen prediken, de
les die wij zullen leren, en totdat dit besef
aanbreekt, is dit ons thema, ons motief. Het is
de zilveren draad der Waarheid in iedere
boodschap.

Er kan niets tot u komen, niets kan worden
toegevoegd. U bent reeds die plek in het
bewustzijn waardoor de oneindigheid stroomt. Dat
wat wij uw mens-zijn noemen, moet stil wezen,
opdat het een heldere doorzichtigheid wordt,
waardoor uw oneindig, individueel Zelf
verschijnen, of zichzelf uiten en openbaren kan.

Wanneer wij de Niagara Watervallen pal van voren
bekijken, zouden wij kunnen denken dat zij wel
spoedig droog moeten worden, daar voortdurend
zoveel water over de rand stort. Wanneer wij
echter vanaf de andere kant kijken, zien wij het
Erie-meer en beseffen dat er feitelijk geen
Niagara Val bestaat, dat dit enkel een naam is
voor die plek van het Erie-meer, waar het water
van de rand stort.

Het oneindige karakter van de Niagara
Watervallen wordt verzekerd door het feit dat de

eigenlijke bron van de Niagara, dat wat de Niagara vormt, in werkelijkheid het Erie-meer is.

Zo is het ook met ons. Wij zijn die plek waar God zichtbaar wordt. Wij zijn het vlees-geworden Woord. Onze bron en wat ons vormt is God - het oneindige goddelijke wezen. Wij zijn God-zijne, Godverschijnende, God-openbarende. Dat is de ware heerlijkheid van ons zijn.

Van Marconi wordt verhaald dat hij op heel jonge leeftijd zijn vrienden reeds vertelde dat hij de radio aan de wereld zou schenken, en niet de vele oudere zoekers die al jaren aan het experimenteren waren. Nadat hij zijn gelofte had ingelost, werd hem gevraagd, waarom hij zo zeker van zijn succes was geweest. Zijn antwoord luidde, dat de andere geleerden eerst probeerden een middel te ontdekken waarmee zij de weerstand zouden kunnen overwinnen van de lucht tegen de boodschappen die door de lucht verzonden zouden worden, terwijl hij reeds ontdekt had dat er geen weerstand bestond.

De wereld strijd tegen de macht van het kwade; wij hebben ontdekt dat zo'n macht niet bestaat. Terwijl de stoffelijke geneesmiddelen de ziekte proberen te overwinnen of te genezen en de theologie haar best doet de zonde te overmannen, hebben wij geleerd dat ziekte of zonde niet werkelijk zijn, en onze zogenaamde genezingen komen tot stand door dit inzicht.

Wij weten dat er menselijke verschijnselen

bestaan die zonde en ziekte worden genoemd; maar wij weten ook, dank zij de oneindige geestelijke aard van ons wezen, dat zij geen werkelijkheden zijn; ze zijn geen boze macht; geen Beginsel steunt ze; zij bestaan dus enkel als onwerkelijkheden die voor werkelijkheid worden aangezien, als waan die tot conditie is verheven, de verkeerde verklaring van wat feitelijk is.

Wij binden onszelf door het geloof dat er een macht buiten ons bestaat - een macht ten goede of ten kwade. Alle macht is u gegeven.

En deze macht is altijd goed, omdat zij opborrelt uit een oneindige bron. De erkenning van dit grote feit brengt een onzegbare vrede en vreugde, die toch wordt gevoeld door allen die binnen het bereik van uw denken komen. Het maakt u geliefd onder de mensen. Het brengt u erkenning en beloning. Het geeft u een vaste plaats in de gedachten der mensen en wordt de grondslag van een eeuwige dankbaarheid.

Wanneer u ook voor een probleem komt te staan, van welke aard ook, zoek de oplossing in uw eigen bewustzijn. In plaats van hier en daar naar toe te rennen, in plaats van een antwoord te zoeken bij deze of gene, in plaats van een oplossing te zoeken buiten u zelf, keer tot u zelf in. Laat de rust en de kalmte van uw eigen geest het antwoord op uw probleem geven. Indien u bij het inkeren tot de vrede van het innerlijk koninkrijk de eerste, tweede of derde maal nog niet een volledig beeld verkrijgt, probeer het

dan opnieuw. u zult niet te laat wezen en evenmin zal de oplossing te laat komen.

Wanneer u u leert verlaten op dit middel ter oplossing van uw problemen en ervaringen, zult u steeds beter en sneller de openbaring van de harmonie door uw geest leren onderscheiden. Te lang hebben wij onze gezondheid , onze vrede en onze voorspoed buiten onszelf gezocht. Laten wij ons thans tot het innerlijk wenden en leren dat er nooit een mislukking of teleurstelling in het hele gebied van ons bewustzijn voorkomt. Evenmin zullen wij ooit vertraging of verraad ontmoeten, wanneer wij bemerken dat de kalmte van onze eigen Ziel en de tegenwoordigheid van een oneindig Beginsel iedere stap van onze reis door het leven besturen, bewaken, leiden en beschermen.

Laat het u dus niet verbazen wanneer de waarheid u onthult, dat uw bewustzijn de almacht is en de enige macht die op uw zaken invloed uitoefent, uw gezondheid beheerst en handhaaft, en u het begrip en de richting openbaart noodzakelijk voor uw succes in iedere onderneming. Verbaast u dit? Geen wonder! Tot nu toe hebt u geloofd dat er ergens een goddelijke macht bestaat, een verheven tegenwoordigheid, die, *indien u haar kon bereiken*, u kon helpen of zelfs uw lichaam zou kunnen genezen van zijn kwalen. Nu wordt het u duidelijk dat de universele Geest of het universele Bewustzijn de geest van de individuele mens is en *dat* is de al-macht en immertegenwoordigheid die u nooit kan verlaten of verzaken, en zij is u meer nabij dan uw

ademhaling. u behoeft niet te bidden, te smeken of op een of andere manier in zijn gunst te komen- u behoeft alleen deze erkenning, die tot een volledig besef van deze waarheid leidt.

Van nu af aan zult u ontspannen en de voortdurende zekerheid voelen van de tegenwoordigheid en macht van dit verlichte bewustzijn. u kunt nu zeggen: "Ik zal niet vrezen wat de mens mij zal aandoen." En evenmin zult u angst koesteren voor omstandigheden die schijnbaar buiten u zijn of buiten uw macht liggen. Nu weet u dat alles wat in uw ervaring kan optreden, voorvalt in uw bewustzijn en dus onderworpen is aan zijn bestaan en gezag.

Evenmin zult u ooit de diepte van gevoel vergeten die met deze openbaring in u gepaard gaat, of het gevoel van vertrouwen en moed dat er onmiddellijk op volgt. Het leven is niet langer een reeks van gebeurtenissen vol problemen, maar een vreugdevolle opeenvolging van zich ontplooiende genoegens. Mislukking wordt gezien als het gevolg van een universeel geloof in een macht buiten onszelf. Succes is het natuurlijke gevolg van ons besef van een oneindige innerlijke kracht.

Bevrijding van vrees, zorg en twijfel geeft ons de vrijheid tot normaal, gezond en vertrouwend functioneren. Het lichaam reageert onmiddellijk op de prikkel die van binnen komt. Nieuwe levenskracht, sterkte en lichamelijke vrede volgen even natuurlijk zoals de rust volgt op de slaap. Weinig weten wij af van de diepte de

rijkdommen in ons, totdat wij het gebied van ons eigen bewustzijn leren kennen, het koninkrijk van onze geest.

Wanneer wij stil worden en de tempel van ons wezen binnengaan voor een antwoord op een belangrijke vraag of de oplossing van een vitaal probleem, is het goed dat wij geen eigen denkbeeld formuleren, of een plan uitstippelen, of onze wens tot vader van ons denken maken. Veeleer moeten wij ons denken zoveel mogelijk het zwijgen opleggen en een luisterende houding aannemen. Niet de persoonlijke zin van de geest (of de bewuste geest) zal het antwoord geven. En evenmin de ontwikkelde geest, of de geest die door onze omgeving en onze ervaring wordt gevormd, maar de universele Geest, onze Werkelijkheid, het scheppende Bewustzijn. en dit wordt het beste verstaan als de zinnen en het redenerend denken zwijgen.

Deze innerlijke Geest openbaart ons niet alleen de oplossing van ieder probleem en de juiste richting in iedere situatie, maar daar het de universele Geest is, is hij het bewustzijn van ieder individu en brengt iedere persoon en omstandigheid tezamen voor het welzijn van het geheel.

Vanzelfsprekend kunnen wij van dit universele Bewustzijn geen medewerking verwachten tot iemands vernietiging of schade. Wat in en door het koninkrijk van onze geest tot stand gebracht wordt, is altijd opbouwend, zowel individueel als collectief. Het kan dus nooit een middel tot

nadeel, schade of letsel van iemand anders zijn. Evenmin richten wij ons denken op een ander, of projecteren het buiten onszelf in een of andere richting. Dat wat onze geest aan ons onthult, werkt als het bewustzijn van alle betrokkenen. Wij behoeven ons nooit te bekommeren om het "doordringen" tot iemands geest, of om het beïnvloeden van iemand anders.

Onthoud dat de Geestes-werkzaamheid die zich als ons ontplooit, de invloed is op allen die op een of andere wijze beïnvloed kunnen worden door, of betrokken kunnen zijn bij het probleem of de situatie. Er bestaan geen onopgeloste problemen in de Geest en deze Geest die ons eigen bewustzijn is, is de enige macht nodig om de harmonie van al wat ons aangaat te vestigen en te handhaven.

Het is ons naar binnen keren dat het reeds bestaande antwoord tevoorschijn brengt. Onze luisterende houding maakt ons ontvankelijk voor de tegenwoordigheid en de macht in ons. Onze perioden van stille beschouwing openbaren de oneindige kracht en opbouwende energie en intelligente leiding die altijd in ons zijn. Zo ontdekken wij in ons geestelijk gebied de lamp van Aladdin. In plaats van een wens uit te spreken, keren wij ons naar binnen en luisteren, en al wat nodig is voor de harmonie en het succes van ons leven stroomt ons in overvloed toe en wij leven blij, gezond en succesvol - niet dank zij iemand of iets buiten ons, maar dank zij de invloed en genade in ons eigen wezen.

Wij behoeven niet langer te proberen onze zakenrelaties of familieleden te overheersen. De wet in ons handhaaft onze rechten en voorrechten. Ieder rechtmatig verlangen van ons hart wordt nu, en zonder strijd of twist, zonder vrees of twijfel vervuld. Hoe meer wij ons leren ontspannen en snel onze werkelijke verlangens leren bekijken, des te sneller en gemakkelijker worden zij verkregen. Van ons wordt niet geëist, dat wij met moeite onze weg door het leven gaan, of eindeloos streven naar iets dat wij wensen maar wij zijn er niet in geslaagd de aanwezigheid van een innerlijke wet op te merken die bij machte is ons innerlijk welzijn te verzorgen en te handhaven.

Het besef dat innerlijke wetten uiterlijke gebeurtenissen regeren, komt ons in het begin vreemd voor - en misschien schijnt het in het begin moeilijk die bewustzijnstoestand te bereiken waarin deze wetten van ons innerlijk wezen tot tastbare uitdrukking komen.

Wij zullen ze echter bereiken naarmate wij ons geestelijk kunnen ontspannen, een innerlijke vrede en kalmte verwerven en daarin rustig de openbaringen beschouwen die vanuit het innerlijk tot ons komen. Rust en vertrouwen brengen ons spoedig van aangezicht tot aangezicht tegenover de Werkelijkheid, de werkelijke wetten die ons regeren.

Ingeval in uw gedachten de vraag zou opkomen hoe een wet die in uw bewustzijn werkzaam is (en

zonder bewuste inspanning of afleiding) mensen en omstandigheden buiten u kan beïnvloeden, zou ik u willen vragen het resultaat gade te slaan van uw erkenning der geestelijke wetten en daarop door waarneming het antwoord te vinden.

Wij moeten ons nog bewust worden van het feit dat wij onze wereld in onszelf omvatten, dat alles wat als personen, plaatsen en dingen bestaat enkel in ons eigen bewustzijn leeft. Wij zouden ons nooit bewust kunnen worden van iets wat buiten het gebied van onze geest bestaat. En alles wat in ons geestelijk koninkrijk aanwezig is, wordt met blijdschap en harmonie geleid en in stand gehouden door de innerlijke wetten. Wij geven geen richting aan deze wetten, noch leggen wij ze op; zij zijn eeuwig in ons werkzaam en regeren de buitenwereld.

De innerlijke vrede wordt de harmonie buiten ons. Wanneer ons denken innerlijk vrij van aard wordt, verliest het zijn gevoel van angst, twijfel of ontmoediging. Als het besef van onze heerschappij in ons denken daagt, openbaren zich grotere verzekerdheid, vertrouwen en zekerheid. Wij worden een nieuw wezen en de wereld weerspiegelt onze eigen hogere houding.

Geleidelijk ontplooit zich in ons van binnen uit een begripen voor onze medemens en zijn problemen, en meer liefde stroomt van ons uit, meer verdraagzaamheid, gezindheid tot samenwerking, behulpzaamheid en mededogen; en wij bemerken dat de wereld op onze nieuwe opvatting reageert en daarna komt het hele

heelal op ons af om ons zijn rijkdommen en schatten in de schoot te werpen.

Vele mooie verdragen en overeenkomsten zijn door volkeren en mensen getekend en bijna alle hebben ze gefaald, omdat geen enkel document beter is dan het karakter van hen die het opstellen.

Wanneer wij bezield worden dor het vuur van ons innerlijk wezen, hebben wij geen sterfelijke contracten en afspraken meer nodig, omdat het een eerste natuur van ons wordt rechtvaardig, eerlijk, intelligent en vriendelijk te zijn - en deze hoedanigheden ontmoeten wij in al diegenen die deel uitmaken van onze ondervinding thuis, op kantoor, in de zaak en in alle aspecten van ons dagelijks leven. Het goede dat zich in ons bewustzijn openbaart, keert tot ons weer "gedrukt, geschud, overlopend."

In dit nieuwe bewustzijn wekken de daden van anderen minder onze boosheid op; wij zijn minder ongeduldig om hun tekortkomingen, en minder ongerust om hun fouten. En ook wat de beperkingen en restricties van uiterlijke omstandigheden aangaat, die komen niet meer op onze weg, of we gaan aan ze voorbij zonder veel bekommernis.

Wij beseffen dat iets in ons ons heelal bestuurt; een innerlijke tegenwoordigheid handhaaft de uiterlijke harmonie. De vrede en rust van onze eigen Ziel is de wet van harmonie en succes voor onze wereld van dagelijks ervaring.

Al wat hieraan voorafgegaan is, is niets, tenzij u hebt ingezien dat u boven alle "kennen der waarheid" uit overschaduw moet worden door de Christus.

Wanneer de Christus in het individuele bewustzijn daagt, vervaagt het gevoel van het persoonlijke. Deze Christus wordt ons werkelijk wezen. Wij hebben geen eigen verlangens, wil of macht meer. Deze Christus overschaduw ons persoonlijk zelf. Wij zien op de achtergrond nog steeds deze eindige zin en bij tijden probeert deze zich zelf naar voren te dringen en het toneel te beheersen.

"Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade dat ik niet wil, dat doe ik" zegt Paulus., Maar laat het u duidelijk zijn dat het persoonlijk zelf niet genezen, onderrichten of harmonisch leiden kan. Het moet in toom worden gehouden, opdat de Christus de volle heerschappij zal kunnen uitoefenen in ons bewustzijn.

Het werk dat gedaan wordt met de letter der Waarheid, met verklaringen en z.g. behandelingen, is van weinig betekenis vergeleken met wat verricht wordt, wanneer wij ons willen en handelen hebben overgegeven aan Christus.

Christus komt het helderste in ons bewustzijn in die ogenblikken waarin wij komen te staan voor problemen die wij niet aan kunnen en beseffen

dat wij uit onszelf niets kunnen doen. In deze ogenblikken van zichzelf wegcijferen overschaduwde ons de zachte Christus, doordringt ons bewustzijn en brengt het "zwijg en wees stil" aan de verontruste geest.

In deze Christus vinden wij rust, vrede, gerief en genezing.

De natuurlijke kracht van de geestelijke zin neemt ons in bezit en de wanklanken verdwijnen, zoals de duisternis verdwijnt met de komst van het licht. Voorwaar, het valt enkel te vergelijken met het aanbreeken van de dageraad; en de geleidelijke toevloeiing van het goddelijke Licht kleurt de tonelen in onze geest en verdrijft één voor één de illusies der zinnen, de duistere plekken in het menselijk denken.

De druk van het dagelijks leven zal ons deze grote Geest ontnemen, indien wij ons niet vaak terugtrekken in het heiligdom van ons innerlijk wezen en daar de Christus verwelkomen als een geëerde Gast.

Laat nooit ijdele verwaandheid of een geloof in persoonlijke kracht u weerhouden van deze heilige ervaring. Wees bereid. Wees ontvankelijk. Wees stil.

H O O F D S T U K 9

VOORZIENING

Het geheim van voorziening wordt gevonden in Lucas XII ; 22-32.

"En Hij zei tot zijn discipelen: Daarom zeg Ik u: wees niet bezorgd over uw leven, wat u zult eten of over uw lichaam, waarmede u u zult kleden.

"Want het leven is meer dan het voedsel, en het lichaam meer dan de kleding.

"Let op de raven, zij zaaien niet en zij maaien niet, zij hebben geen voorraadkamer of schuur, en toch voedt God ze. Hoe ver gaat u de vogelen te boven! "Wie van u kan door bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen? "Indien u dan zelfs het geringste niet kunt wat zult u u dan bezorgd maken om het overige? "Let op de leliën, hoe zij spinnen noch weven, en Ik zeg u dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet bekleed was als een van deze.

"Indien nu God het gras op het veld, dat er heden is en morgen in de over geworpen wordt, zó bekleedt, hoeveel te meer u, kleingelovigen? "En u, zoekt niet wat u eten of drinken zult, en wees niet verontrust.

"Want naar al deze dingen gaat het zoeken van de volkeren der wereld uit. Doch uw Vader weet dat u deze dingen behoeft.

"Maar zoekt zijn Koninkrijk, en die dingen zullen u bovendien geschonken worden.

"Wees niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven." De vraag komt op hoe het mogelijk is niet bezorgd te wezen over geld, wanneer aan dringende verplichtingen voldaan moet worden? Hoe kunnen wij op God vertrouwen wanneer jaar in jaar uit financiële problemen voor ons staan en meestal niet door eigen schuld?

Wij hebben in deze passage uit Lucas gezien dat de weg naar de oplossing van onze moeilijkheden is ons niet bezorgd te maken om onze voorziening, hetzij met geld, voedsel, kleding of in enige andere vorm. En de reden dat wij geen angst behoeven te hebben over deze dingen is dat "het uw Vader behaagd heeft u het Koninkrijk te GEVEN", omdat Hij weet "dat u deze dingen behoeft".

Opdat wij geheel deel mogen hebben aan de Geest van vertrouwen, die in deze bezielde boodschap der Schriften ligt besloten, moeten wij begrijpen dat geld geen voorziening is, maar het resultaat of het gevolg van voorziening. Er bestaat niet zoiets als een voorziening van geld, kleding, huizen, auto's of voedsel. Dit alles is het *gevolg* van voorziening en indien deze oneindige voorziening niet in u aanwezig was, zouden er in uw ervaring nooit "die dingen" voorkomen die "bovendien geschonken worden". Dit zijn natuurlijk die praktische dingen als geld, voedsel, en kleding, die zo onmisbaar zijn in

deze fase van ons bestaan.

Als geld geen voorziening is, wat dan wel? Laten wij een ogenblik afdwalen en kijken naar de sinaasappelboom die vol vruchten hangt. Wij weten dat de sinaasappelen geen voorziening zijn, omdat wanneer zij opgegeten, verkocht of weggegeven zijn, onmiddellijk een nieuwe oogst begint te groeien. De sinaasappelen zijn verdwenen, maar de voorziening blijft. In die boom is een wet werkzaam. Noem het een wet van God of een natuurwet - de naam van de wet is niet zo belangrijk, maar wel is belangrijk de erkenning dat er een wet is die in, door of als de boom werkzaam is. Die wet werkt doordat zij door de wortels de mineralen, stoffen, elementen van lucht, water en zonneshijn opzuigt, die zij (de wet) vervolgens omzet in sap, dat door de stam van de boom naar boven wordt gehaald, over de takken wordt verdeeld en ten slotte als bloesem uitdrukking krijgt. Te zijner tijd zet deze wet de bloesem om in een groene knikker en deze wordt de volgroeide sinaasappel. De sinaasappel is het product of het gevolg van de werking der wet die in, door of als de sinaasappelboom werkt. Zolang deze wet aanwezig is zullen wij sinaasappelen hebben. De sinaasappel kan uit zichzelf geen andere sinaasappel voortbrengen. Zo verstaan wij dat de wet de voorziening is en de sinaasappelen de vruchten, de resultaten of het gevolg van de wet zijn.

In u en in mij is ook een wet werkzaam - de levenswet - en ons bewustzijn van de

tegenwoordigheid van deze wet is onze voorziening.

Geld en de dingen die voor het dagelijks leven nodig zijn, zijn de gevolgen van het bewust-zijn van de werkzaamheid der innerlijke wet.

Dit begrijpen maakt het ons mogelijk ons denken af te wenden van de dingen der buitenwereld en te verblijven in het bewustzijn der wet.

Welke is de wet, die als onze voorziening optreedt? Het universele of goddelijke Bewustzijn, uw individueel bewustzijn is deze wet. Deze wet is in feite uw bewustzijn. Zo wordt uw bewustzijn uw wet van voorziening, die haar eigen beeld en gelijkenis voortbrengt in de vorm van die dingen die voor uw welzijn nodig zijn. Daar uw bewustzijn geen beperking kent, is er ook geen grens aan uw bewust gewaar-zijn van de werking der wet en dus ook geen grens aan uw voorziening in al haar vormen.

Goddelijk of universeel Bewustzijn, uw individueel bewustzijn, is geestelijk. De werkzaamheid van deze wet in u is eveneens geestelijk, oneindig en altijd-aanwezig. Wat wij als geld, voedsel, kleding, auto's en huizen aanschouwen, zijn onze begrippen of ideeën. Onze begrippen zijn even oneindig als onze Geest.

Laat ons nu ook erkennen, dat wij ons dus niet bezorgd behoeven te maken om geld, zeker niet zolang wij beschikken over de bron of de voorziening, die zoals in dat geval van de

sinaasappel onafgebroken vruchten voor ons voortbrengt. Laten wij aan geld leren denken zoals wij aan de bladeren van de boom, of aan de sinaasappelen denken, nl. als het natuurlijke en onvermijdelijke resultaat van de innerlijke werkzame wet. Wij behoeven ons heus niet bezorgd te maken als de bomen kaal schijnen, zolang wij ons bewust zijn van de waarheid dat ook de wet nu aan het werk is om vruchten voort te brengen naar haar eigen aard. Wat ook de stand van onze geldmiddelen op een bepaald ogenblik moge zijn, laat ons niet bezorgd zijn, omdat wij nu weten dat de wet die in, door en als ons bewustzijn werkt, in ons aan het werk is, niet alleen als wij wakker zijn, maar ook als wij slapen, om in al deze dingen te voorzien.

Laat ons leren kijken naar de leliën en ons verheugen om het bewijs van de aanwezigheid van Gods liefde voor zijn schepping.

Laten wij kijken naar de mussen en opmerken hoe volkomen zij zich op deze wet verlaten.

Laten wij ons verheugen wanneer wij in de lente en de zomer de bloemen zien, omdat zij ons de verzekering geven van de goddelijke Tegenwoordigheid. Zoals wij ons in de schoonheid en overvloed van de natuur leren verheugen zonder verlangen iets daarvan te hamsteren, en zonder angst dat er minder dan een oneindige voorraad van is dienen wij te leren genieten van de vruchten van onze oneindige voorziening - de resultaten van die oneindige voorraadschuur in ons - zonder angst voor enig gebrek.

Geniet van deze uiterlijke dingen, maar zie ze niet als voorziening. Onze bewuste gewaarwording van de aanwezigheid en de werkzaamheid van de wet is ons bewustzijn van voorziening, en de uiterlijke dingen zijn de vormen waarin ons bewustzijn zich kleedt.

De innerlijke voorziening openbaart zich als de noodzakelijke uiterlijke dingen.

Wij zeggen in één adem: denk niet aan uw voorziening of aan uw gezondheid, én "bid zonder ophouden" en "u zult de Waarheid kennen en de waarheid zal u vrij maken". Hoewel zij tegenstrijdig schijnen, zijn beide vermaningen juist, maar zij moeten verstaan worden.

Er is altijd een geloof in het menselijk goede werkzaam - een wet der gemiddelden, en daaraan ontleen wij ons stoffelijk welzijn.

Bij huis-aan-huis verkopen vindt men gewoonlijk één verkoop op twintig bezoeken; bij adverteren door middel van circulaires is er een gemiddelde reactie van ongeveer twee percent; het auto-verkeer, beweert men, eist in den regel een bepaald percentage ongelukken; levensverzekeringsmaatschappijen hebben een bepaalde sterftetabel, en kunnen u ieder jaar zeggen, hoeveel jaar - gemiddeld - u hier nog zult vertoeven.

Welnu , u dag in dag uit door deze gemiddelden te laten beïnvloeden, de meningen der mensen op

u te laten inwerken, is geen leven volgens goddelijke maatstaven. Dit is alles een geloof van het menselijk bestaan, en tenzij u er iets bepaalds aan doet, onderwerpt u u aan deze zogenaamde economische of sanitaire wetten, die in wezen niets meer zijn dan meningen of suggesties. Deze suggesties zijn zo algemeen dat zij een hypnotische werking uitoefenen op hen die niet waakzaam zijn, en een belemmering gaan vormen.

Wat moeten wij doen om onszelf vrij te houden van deze suggesties, opdat wij er boven kunnen staan? In de eerste plaats moeten wij op een hoger bewustzijnsplan leven. Zo veel mogelijk moeten wij onszelf innerlijk oefenen in het weten dat alles wat op het gebied der gevolgen bestaat geen oorzaak is, geen scheppingskracht bezit, en geen macht over ons heeft. Dit brengt het belangrijke metafysische punt naar voren dat Ik de Wet ben, de Waarheid, het eeuwige Leven. Daar ik oneindig bewustzijn en de wet ben, kan niets uiterlijks invloed op mij uitoefenen of een wet voor mij zijn. Er is niets wat ons kan doen lijden dan de aanvaarding van de waan als Werkelijkheid. Wat zonde en ziekte genoemd wordt, zijn niet de dingen waaraan wij lijden, het zijn enkel de vormen waarin de ene dwaling zich kleedt. Afgezien van de naam, die u ervoor gebruikt, zijn het hypnose, suggestie, waan, die als persoon, plaats of dingen optreden - als zonde, ziekte, gebrek en beperking verschijnen.

Wij moeten niet leven alsof wij een gevolg waren van iets dat op ons inwerkt. Laat ons leven als

de wet, als het Beginsel van ons wezen. U kunt alleen uw zaken in handen nemen als u bewust inziet, dat zij de vrucht zijn van uw eigen bewustzijn, het beeld en de gelijkenis van uw eigen wezen, de openbaring of uitdrukking van uw goddelijk Zelf - dan alleen kunt u hen een wet zijn.

Wij moeten onze dagen beginnen met de innerlijke herinnering aan onze eigen ware identiteit. Wij moeten onszelf vereenzelvigen met de Geest, met het Beginsel, met de wet des Levens voor onze zaken. Het is zeer belangrijk te bedenken dat wij geen behoeften hebben; wij zijn oneindig, individueel, geestelijk bewustzijn, dat in onszelf de oneindigheid van het goede belichaamt, wij zijn dus dat middelpunt, dat punt van Gods bewustzijn, dat iedere dag en alle dagen vijfduizend kan spijszigen - niet door ons banksaldo aan te spreken, maar gebruik te maken van het oneindig goede dat ons doorstroomt, zoals het eens Jezus doorstroomde. Wij treden mensen niet tegemoet met de gedachten wat wij aan hen kunnen hebben, of wat zij voor ons kunnen doen, maar wij gaan het leven in als Gods tegenwoordigheid. Overdag moeten wij, of wij nu onze huiselijke werkzaamheden doen, autorijden, verkopen of kopen, ons bewust te binnen brengen dat wij de wet van ons heelal zijn, en dat betekent dat wij een Liefdewet zijn voor allen met wie wij in aanraking komen. Bedenk dat allen die binnen dat bereik van ons denken en doen komen door deze aanraking gezegend moeten worden, omdat wij een wet van Liefde zijn; wij zijn het Licht der wereld. Bedenk dat wij niets

van node hebben, omdat wij de wet der voorziening in werking zijn - wij kunnen vijftuizend die nog niet hun ware identiteit kennen, van voedsel voorzien.

Er is een mening, dat God - ons goede - en wij van elkaar gescheiden zijn - en die mening herstellen wij door het besef: "Ik en mijn Vader zijn één" - "al wat de Vader bezit is het mijne"; - "de plek waarop u staat is heilige grond". Door de erkenning van het oneindige van ons wezen, beseffen wij de waarheid dezer beloften; het zijn niet langer aanhalingen, maar de vaststelling van feiten en dat brengt ons op de grens van "de waarheid kennen" enerzijds, en "niet bezorgd zijn" anderzijds. Wij beseffen de waarheid nu als een vaststaande waarheid in ons eigen bewustzijn - de waarheid van ons wezen.

Wij maken ons niet druk opdat iets goeds tot ons zal komen; wij behandelen onszelf niet opdat iets ons deel zal worden, maar wij beseffen de waarheid, kennen de waarheid van onze eigen identiteit, van onze eenheid met het oneindige, met onze oneindige vermogens.

De reden waarom wij deze waarheid beseffen en kennen is dat wij door de eeuwen bekend geworden zijn als mens - als iets anders dan het Godwezen - en tenzij wij ons nu bewust en dagelijks de ware aard van ons wezen voorhouden, zullen wij het slachtoffer worden van de algemene mening dat wij iets afzonderlijks zijn, iets dat los staat van God.

Ook bestaat er een mening dat er een scheiding bestaat tussen onszelf en anderen, die in werkelijkheid deel uitmaken van onze volledigheid; een mening dat wij gescheiden zijn van bepaalde geestelijke ideeën, die onmisbaar zijn voor onze vervulling, en deze kunnen zich voordoen als personen, een tehuis, omgang, gelegenheid.

Dit zetten wij recht door het besef dat onze eenheid met God onze eenheid met iedere idee in zich sluit. Een mooi voorbeeld hiervan is de telefoon door middel van mijn toestel kan ik in contact komen met ieder ander toestel in de wereld, maar ik kan zelfs mijn buurman op deze wijze niet bereiken, als ik niet eerst contact maak met de centrale. Door mij dus één te maken met de centrale, ben ik één met ieder ander toestel.

In het besef van onze eenheid met het oneindige Beginsel, Liefde, God, vinden en openbaren wij onze eenheid met iedere idee die voor de ontplooiing van onze volledigheid noodzakelijk is.

Vergeet nooit dat u niet wetenschappelijk als mens of idee kunt leven, maar dat u tot het besef moet komen zelf het Leven, de Waarheid, de Liefde te zijn. u moet Jezus' openbaring van de IK BEN aanvaarden totdat zij werkelijkheid voor u wordt.

Houd op met uw pogingen de Waarheid toe te passen; de Waarheid toepassen is een

werkzaamheid van het menselijke denken- er is niets waarop men de Waarheid toe kan passen. De Waarheid is oneindig, zij is de werkelijkheid van het bestaan en er is niets in of buiten dit bestaan, waarop de Waarheid invloed kan uitoefenen, - de Waarheid is zelf-werkzaam.

Wij zijn allen bezig met werkzaamheden, waarvan onze voorziening afhankelijk schijnt. Afgezien van de vraag of dit een zaak, een beroep, of een vorm van kunst is, het is in ieder geval een werkzaamheid van de Geest en van het Leven. Zo beschouwd wordt onze werkzaamheid met verstand en liefde geleid en gesteund. Meer dan dit: als een uiting van de Geest, is het de Geest zelf die individueel optreedt en zijn eigen wezen, aard en karakter openbaart. De heerschappij is op zijn schouders en alleen de Geest is verantwoordelijk.

Wij leren los te laten en de Geest zijn plicht te laten doen.

In de Bijbel lezen wij over de beproevingen en tegenslagen van Elia. Als wij hem volgen in het 18e hoofdstuk van I Koningen moeten wij begrijpen dat alleen het bewust-zijn van de tegenwoordigheid van de Geest, God - in hem - deze machtige werken kon volbrengen. Geen menselijke kracht is daartoe bij machte.

In het 19e hoofdstuk zien wij dat de ontmoediging binnensluipt om de schijnbare mislukking van Elia's optreden. In werkelijkheid is dit een kans om te bewijzen dat de kracht

niet die van een mens is, maar feitelijk die van God die te voorschijn treedt in wat een mens schijnt te zijn, ja God is in de gestalte van een individu.

Het voedsel dat voor Elia wordt klaargemaakt onder de braamstruik is zijn eigen bewust-zijn van Gods tegenwoordigheid in tastbare vorm.

In dit 19e hoofdstuk van I Koningen worden wij gevoerd naar de verheven boodschap in vers 18: "Doch Ik zal in Israël zeven duizend overlaten, alle knieën die zich niet gebogen hebben voor de Baäl, en elke mond die hem niet gekust heeft." Hier ziet u dat God er niet zeventuizend overlaat voor Elia, maar voor Zichzelf - voor God die in Elia gestalte aanneemt.

Wat ons werk ook moge zijn - in zaken, in een beroep of als kunstenaar - God, de Geest van het individu, laat er altijd zeventuizend (volmaaktheid) voor Zichzelf over, en als wij leren luisteren naar de stilte zachte stem die tot Elia sprak, zullen ook wij geleid worden tot waar ons werk, onze erkenning en onze beloning gevonden worden. U bestaat als individuele Geest, dus al wat noodzakelijk is voor uw vervulling ligt besloten in het oneindige bewustzijn dat u bent.

Op een individuele wijze openbaart God Zich als u, en uw vermogens zijn in werkelijkheid Gods vermogens uw werkzaamheid is in werkelijkheid die van de Geest, het Leven; en dus is uw verantwoordelijkheid Gods verantwoordelijkheid.

Verwerf dit bewustzijn van Gods tegenwoordigheid en u bezit het hele geheim van succes op iedere levensweg.

Als individueel geestelijk bewustzijn zijn zeventuizend (voltooiing) voor u overgelaten d.w.z. God, de Geest van het individu, uw Geest, heeft u uw individuele vermogens en bekwaamheden geschonken en eveneens uw kansen en uw beloningen. En deze passen voor iedere omstandigheid.

Bedenk altijd dat God, uw Geest, voor u heeft overgelaten al wat noodzakelijk is voor de vervulling van uw individuele ervaring.

U staat nooit buiten de harmonie van Gods wezen. Kweek het bewustzijn van Gods tegenwoordigheid ieder ogenblik aan.

Het is onze bewuste eenheid met God die het ons mogelijk maakt te leven zonder bezorgd te zijn, een leven van volkomen overvloed - "door Genade." Er bestaat een onzichtbare band tussen ons allen wij zijn niet op aarde om iets van elkaar te krijgen, maar om Gods geestelijke schatten met elkaar te delen. Onze belangstelling in elkaar is, in Waarheid, zuiver geestelijk. Ons doel in het leven is de ontplooiing van de innerlijke Geest.

Vanaf de hoogte der geestelijke aanschouwing bezien wij elkander niet als man en vrouw, als rijk of arm, als groot of nederig. Alle menselijke waarden verzinken in onze

gemeenschappelijke belangstelling om het innerlijke Koninkrijk te zoeken en te vinden. Wij zien elkander als reizigers op het pad van het Licht; wij delen onze ontplooiing, onze ervaringen en onze geestelijke bronnen. Wij onthouden elkaar geen van deze.

Evenzeer bestaat er geen jaloersheid op elkanders geestelijke verworvenheden. Indien wij slechts één ogenblik beseffen, dat al wat wij aan voorziening, positie, prestige of kracht, gezondheid, schoonheid of rijkdom bezitten, Gods gave is en dus gelijkkelijk toegankelijk voor ons allen naar de mate van onze eigen openheid van bewustzijn - zullen wij begrijpen hoe wij onze onpersoonlijke liefde kunnen uitdragen in de mensenwereld.

Zodra wij eenmaal een glimp hebben opgevangen van het inzicht dat al wat iemand bezit, zelfs aan wat als stoffelijk goed verschijnt, de uitdrukking is van onze bewustzijnstoestand, wordt het onmogelijk jaloers te zijn op elkaars bezittingen, of die zelfs voor zichzelf te wensen. De eerste stap naar leven uit Genade, naar leven in universele vrede, moet beginnen met het inzicht dat alles wat iemand bezit van de Vader is; d.w.z. al wat wij bezitten en ooit ons eigendom kunnen noemen is de uitstorting van ons eigen oneindig bewustzijn.

Wij zijn allen "mede-erfgenamen van Christus in God", wij putten allen uit de bronnen van onze oneindige Geest en Ziel, en wij behoeven niet te arbeiden, te streven naar of te worstelen om

datgene wat goddelijk reeds het onze is. Al wat iemand op een bepaald ogenblik bezit, zelfs datgene wat van menselijke waarde schijnt, is de ontplooiing van zijn eigen bewustzijnstoestand en behoort dus enkel aan de bezitter. Wat wij hebben is de vrucht van onze eigen bewustzijnstoestand en wat wij nog niet verworven hebben is ons eigen gemis aan bewuste eenheid met God - ons oneindig Bewustzijn.

Wij kunnen zoveel hebben als wij willen door de grenzen van ons begrip en inzicht te vergroten. Niets van wat wij van iemand anders krijgen kan ooit werkelijk het onze zijn, ook al verkregen wij het wettig. Het zou steeds nog behoren aan hem die er bewust van was.

Het uwe is eeuwig het uwe en alleen omdat het de uiting is van uw bewustzijnstoestand.

"Al wat de Vader (mijn eigen oneindig bewustzijn) heeft - is het mijne." Het besef van deze Waarheid zou het alle mensen mogelijk moeten maken om harmonisch, blij en succesvol samen te leven in één wereld - zonder angst voor elkaar, en zonder hebzucht, naijver of begeerte.

Wij zouden terug zijn in de Hof van Eden. Wij zouden leven zonder bezorgd te zijn - d.w.z. door Genade. Dit zou de erkenning inhouden dat het leven Gods gave is - als de vrije stroming van ons bewustzijn. Het zou de onzichtbare geestelijke band openbaren die ons in een eeuwige broederschap van Liefde verbindt. Het zou voor altijd het probleem der voorziening

oplossen en daardoor de heerschappij van de
vrede op aarde vestigen.

H O O F D S T U K 1 0

DE NIEUWE EINDER

Het gevoel dat beelden van disharmonie, ziekte en dood oproept, is de algemene begoocheling die de hele droom van het menselijk bestaan voortbrengt. Wij dienen te begrijpen dat een harmonisch menselijk bestaan even onwerkelijk is als een disharmonische wereldtoestand, en te beseffen dat het hele menselijke schouwspel een begoochelende suggestie is.

Ja, wij moeten zelfs uitgroeien boven het verlangen naar goede menselijke omstandigheden. Besef te volle dat suggestie, geloof, hypnose de substantie of het weefsel van het sterfelijk heelal zijn en dat zowel goede als slechte levensomstandigheden droombeelden zijn die geen werkelijkheid of duurzaamheid bezitten.

Wees bereid zowel de harmonische als de disharmonische omstandigheden van het sterfelijk bestaan uit uw ervaring te laten verdwijnen, opdat de Werkelijkheid gekend, genoten en beleefd kan worden.

Boven dit zinneleven bestaat een heelal des Geestes, door Liefde geregeerd, bevolkt met kinderen Gods, die wonen in het huis of de Tempel der Waarheid. Deze wereld is werkelijk en duurzaam.

Haar wezen is eeuwig bewustzijn. Daarin wordt geen gewaar-zijn van disharmonie of zelfs van tijdelijke en stoffelijke goed gekend.

De eerste glimp van de Werkelijkheid - van het gebied der Ziel - komt met de erkenning en het besef van het feit dat alle tijdelijke omstandigheden en ervaringen producten zijn van zelf-hypnose.

Met het besef dat het hele menselijk schouwspel - zijn goed zowel als zijn kwaad - waan is, komt de eerste glimp en de eerste proeve van de wereld van Gods schepping en van de zonen Gods die het geestelijk koninkrijk bewonen.

Welnu, in dit ogenblik van verheven bewustzijn kunnen wij, zij het vaag, onszelf vrij van stoffelijke, sterfelijke, menselijke en rechterlijke wetten zien. Wij zien onszelf los van de gebondenheid der zinnen en in zekere mate zien wij vluchtig de onbeperkte grenzen van het eeuwige Leven en de oneindige Geest. De ketenen van het eindige bestaan beginnen af te vallen; de prijskaartjes gaan verdwijnen.

Wij toeven niet langer in gedachten bij menselijk geluk of welvaart, noch bekommeren wij ons om gezondheid of woning. De "wijdere, grootsere blik" wordt scherp omlijnd, de vrijheid van het goddelijk wezen begint duidelijk te worden.

Bij het begin dezer ervaring is het alsof men de wereld over de horizon ziet vallen. Er bestaat geen afhankelijkheid aan de wereld, geen verlangen om ze vast te houden - waarschijnlijk omdat deze ervaring tot op grote hoogte niet

komt, totdat een grote mate van ons verlangen naar de dingen "dezer wereld" overwonnen is.

In het begin kunnen wij er niet over spreken. Er is een gevoel van "houd mij niet vast, want ik ben nog niet opgevaren"; "Ik vertoef nog steeds tussen twee werelden, raak mij niet aan, en laat mij er niet over spreken, want het zou me terug kunnen halen. Laat mij vrij kunnen opstijgen; wanneer ik dan volkomen vrij ben van de begoocheling en haar beelden, zal ik u spreken over vele dingen die ogen niet hebben aanschouwd, noch oren hebben gehoord." Een algemene waan bindt ons aan de aarde - aan tijdelijke omstandigheden. Besef dit, begrijp dit, omdat wij alleen daardoor haar macht over ons kunnen gaan verminderen. Hoe meer wij worden aangetrokken door de stand van het menselijk goed, hoe groter ons verlangen is naar de goede dingen des vlezes, hoe dieper de waan.

Naarmate onze gedachten meer verwijlen bij God, bij de dingen des Geestes, verkrijgen wij groter vrijheid van beperkingen. Denk niet aan de tweedracht noch aan de harmonie dezer wereld. Laten wij het kwade van het menselijk bestaan niet vrezen noch het goede liefhebben.

Naarmate wij hiertoe komen, wordt de begoochelende invloed in onze ervaring minder. De aardse banden beginnen te verdwijnen; de ketenen der beperking vallen af; verkeerde toestanden maken plaats voor geestelijke harmonie; de dood trekt terug voor het eeuwig leven.

De eerste glimp in de hemel, hier en nu, is het begin van de Opstanding voor ons. Deze Opstanding wordt nu begrepen als een opstijgen boven de toestanden en ervaringen van "deze wereld" en wij zien de "vele woningen" die voor ons bereid zijn in het geestelijk Bewustzijn - in de gewaarwording der Werkelijkheid.

Wij zijn niet gebonden aan het getuigenis der zintuigen; wij worden niet beperkt door de zichtbare voorziening; wij worden niet begrensd door zichtbare banden of grenzen; wij zijn niet gevonden door zichtbare begrippen van tijd of ruimte. Wat voor ons het goede is vloeit vanuit dit oneindige onzichtbare gebied van de Geest, de Ziel, naar onze onmiddellijke waarneming. Laten wij dit goede niet beoordelen naar het getuigenis der zinnen. Uit de geweldige voorraadschuren van onze Ziel komt het ogenblikkelijke gewaar-zijn van alles wat wij voor een leven van overvloed kunnen gebruiken. Geen enkel goed ding wordt ons onthouden als wij over het stoffelijk getuigenis heen zien naar het grote Onzichtbare. Zie omhoog. Zie omhoog. Het Koninkrijk der hemelen is nabij.

"Ik" breek het gevoel van beperking voor u als een getuigenis van "Mijn" tegenwoordigheid en van "Mijn" invloed in uw ervaring.

"Ik" - uw ik - ben in uw midden om de harmonie en oneindigheid van het geestelijk bestaan te openbaren. "Ik" - uw ik " nooit ik in een persoonlijke zin - nooit een persoon - maar uw

ik - ben altijd met u. Zie omhoog.

H O O F D S T U K 11
HET NIEUWE JERUZALEM

"Want de vroegere dingen zijn voorbijgegaan" en "alle dingen zijn nieuw geworden". "Ik was blind, maar nu zie ik", niet "door een spiegel", maar "van aangezicht tot aangezicht." Ja, zelfs in mijn vlees heb ik God gezien. De heuvelen zijn weggerold en er is geen horizon meer, maar het licht des hemels maakt alle dingen klaar.

Lang heb ik u gezocht, o Jeruzalem, maar eerst nu hebben mijn pelgrimsvoeten de grond des hemels betreden. De dorre plaatsen zijn niet meer. Vruchtbaar land strekt zich voor mij uit, van welks gelijke ik nog nooit gedroomd heb. O, waarlijk, "er zal geen nacht meer zijn". Haar heerlijkheid straalt als de zon op de middag. En er is geen behoefte aan licht, want God is het licht ervan.

Ik zit neer om te rusten. In de schaduw der bomen rust ik en vind mijn vrede in U. In uw genade is vrede, o Heer. In de wereld was ik moe - in U heb ik rust gevonden.

In het dichte bos der woorden was ik verdwaald; in de letter der Waarheid school vermoeidheid en angst, maar in uw Geest is er enkel schaduw en water en rust.

Hoe ver ben ik afgedwaald van uw Geest, gij Tedere en Ware, hoe ver. Hoe diep was ik verdwaald in de doolhof van woorden en nog eens woorden. Maar nu ben ik weergekeerd en in uw

Geest zal ik immer mijn leven, mijn vrede, mijn kracht vinden. Uw Geest is het brood des Levens; dit vindend zal ik nooit meer hongeren. Uw Geest is een bron van water en dit drinkend zal ik nooit meer dorsten.

Als een moede zwerver heb ik U gezocht en nu is mijn vermoeidheid van mij afgevallen. Uw Geest heeft een tent voor mij opgericht en in haar koele schaduw blijf ik toeven en vrede vervult mijn Ziel.

Uw tegenwoordigheid heeft mij vervuld met vrede. Uw liefde heeft een feest des Geestes voor mij bereid. Ja, uw Geest is mijn rustplaats, een oase in de woestijn van de letter der Waarheid.

In U wil ik mij verschuilen tegen het lawaai van de wereld van argumenten, in uw bewustzijn mij onderdompelen om het gerucht van 's mensen tongen niet meer te horen. Zij verdelen uw kleed, o Heer des Vredes, zij twisten over uw Woord - ja totdat het tot woorden wordt en geen Woord meer is.

Als een bedelaar heb ik de nieuwe hemel en de nieuwe aarde gezocht en U hebt mij van dit alles erfgenaam gemaakt.

Hoe zal ik anders dan zwijgend voor U staan? Hoe zal ik U eren dan met de meditatie van mijn hart? Lof en dankzegging zoekt U niet, maar het begrijpende hart ontvangt U.

Ik zal zwijgend voor U staan. Mijn Ziel en mijn

Geest en mijn stilte zullen uw woonplaats zijn.
Uw Geest zal mijn meditatie vervullen, en hij
zal mij gezond maken en bewaren. O Gij Tedere en
Ware - in U ben ik thuis.